TAUFEROVA SOŠ VETERINÁRNÍ KROMĚŘÍŽ

70 let Tauferky v Kroměříži

Veterina. Škola jako žádná jiná. Už 70 let!

Jak se daří naší milované Tauferce?
Jaké bylo výročí a velké setkání absolventů?
A co o škole říkají absolventi, pedagogové a další osobnosti?

Netradiční Almanach k 70. výročí TSOŠ Veterinární Kroměříž 1952 – 2022

Vážené a milé kolegyně, kolegové, žáci, absolventi, podporovatelé a příznivci,

MVDr. Blanka Havlová
ředitelka školy

naše milovaná Veterina si připomíná významné výročí a mě těší, že mohu touto cestou vyjádřit obdiv a úctu všem, kteří se na jejím vzniku a chodu podíleli a podílejí.

Z pohledu absolventa patří velké poděkování všech učitelům a vychovatelům, kteří nás vedli, podporovali a snažili se nás připravit na vstup do profesního i každodenního života.

Z pohledu učitele patří velké poděkování kolegům, kteří na naší škole vytváří kolegiální prostředí, kde se cítíme dobře.

A z pohledu ředitelky školy vnímám naši školu jako možnost starat se o někoho, na kom Vám záleží, koho máte rádi a co Vám dává smysl.

Naše škola odborně vzdělává mladé lidi už 70 let s úctou k tradici a s vysokou odborností. V průběhu tohoto období prošla několika turbulencemi. Poděkování patří všem emeritním ředitelům a ředitelkám, kteří vnímali naši školu jako dar, který když přijmete, musíte o něho pečovat s láskou a pokorou.

Popřejme naší škole, aby se jí dařilo i nadále, aby se těšila zájmu šikovných žáků, vstřícnosti zřizovatele, aby byla místem, kde jsme rádi a kam se rádi vracíme.

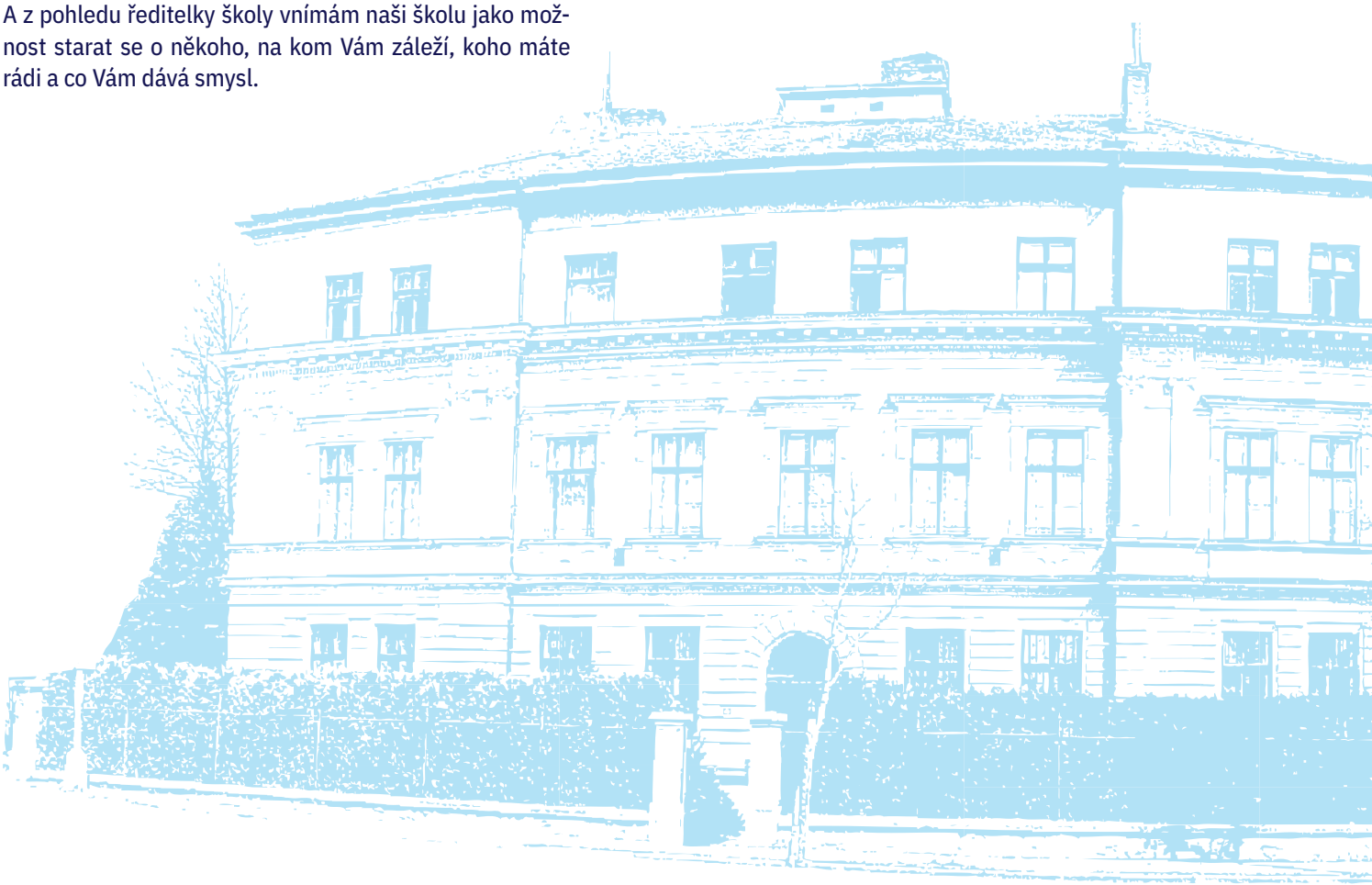

Tento almanach vychází v elektronické podobě u příležitosti oslav 70. výročí školy v akademickém roce 2022/2023. ***Texty:*** *Pedagogové, absolventi,*

Tauferka v číslech

5000+
absolventů
za 70 let výuky

10
zemí mezinárodních partnerství a projektů
(ISL, FRA, AUT, LIT, TUR, ITA, POL, SVK,...)

352
studentů vzděláváme
ročně z celé ČR

20
partnerů vzdělávání a praxe
(univerzity, veterináři, zoo, farmy,...)

254
žáků je ubytováno
v našem DM Štěchovice

25+
zvířat ve školním statku
a exot. chovu (+ drůbež a včelstva)

8
budov
máme celkem ve správě

1000
jídel připraví denně naše kuchařky
nejen pro Veterinu

zástupci partnerských škol a další přispěvatelé. ***Grafická úprava:*** *Ondřej Carda (symbiosa.studio)* ***Foto:*** *archiv školy (není-li uvedeno jinak).*

Veterina dnes

Moderní, mezinárodní, úspěšná,... a přitom stále svá. Škola jako žádná jiná.

Genius loci a jedinečné prostředí nejen pro žáky Veteriny

Naše střední škola vzdělává 352 žáků z různých koutů České republiky. Poskytuje ubytování 254 studentům.

Máme ve správě 8 budov – na Koperníkova 1429/22 najdete laboratorní trakt, tělocvičnu, hřiště, stáje a dvě budovy s kmenovými učebnami a odbornými

Studenti při výuce anatomie

cvičebnami. Další tři budovy se nachází na adrese Štěchovice 1315/7 A – budovy domova mládeže, školní jídelny a sportovní haly.

Na domově mládeže mají žáci vše, co potřebují ke studiu i odpočinku. K dispozici jsou jim například posilovna, sportovní hala, kuželky, střelnice, keramické dílny, knihovna, studovny, společenská místnost s klavírem.

Domov mládeže poskytuje řadu volnočasových aktivit, realizuje projektové dny. Vytváří klima druhého domova našich žáků.

Poskytujeme stravovaní nejen naším žákům a zaměstnancům, ale i ostatním středním školám v okolí. Ve školní jídelně denně připravíme 1000 jídel. Stejně tak prostory sportovní haly využívají další střední školy pro výuku tělesné výchovy.

Investice, opravy, nové učebny a laboratoře

V roce 2016 škola dostala do správy Domov mládeže Štěchovice. Stávající Domov mládeže na Koperníkova 1429/22 o významně nižší kapacitě byl přebudován na odborné učebny (chirurgie, hygieny a technologie potravin, cvičebnu anatomie a fyziologie, výživy a dietetiky, chovu zvířat, reprodukce, učebny výpočetní techniky), kmenové učebny čtvrtých ročníků, aulu, studovny a kabinety pedagogů.

Jedna ze dvou zrekonstruovaných piteven

Na praxi - ošetřování paznehtů u jehňat

S ohledem na zastaralý stav původních budov postupně opravujeme a modernizujeme ostatní objekty. Opravy se po mnoha letech dožila patologická i anatomická pitevna spolu s anglickými dvorky a zpevněnými plochami objektu. Vybudovali jsme také novou učebnu zájmových chovů.

Vzhledem ke změně majetkových práv došlo k zamezení zásobování školní jídelny. V roce 2020 byl proto vybudován nový vjezd pro účel zajištění zásobování školní jídelny a současně bylo vybudováno oplocení objektu.

Provedli jsme revitalizaci živého plotu podél celého areálu školy, údržbu a nátěr oplocení, včetně oprav hlavní brány budovy A i B. Vybudovali jsme nové ohra-

dy výběhů školních zvířat. V současné době probíhá komplexní oprava morálně a funkčně zastaralé učebny laboratorní techniky.

Naši studenti v učebně biologie

Moderní síťě a IT

V celém areálu školy je fungující internet a síť. V roce 2019 byla ukončena strukturovaná kabeláž a v rámci projektu zvýšení kybernetické bezpečnosti ve vybraných příspěvkových organizacích zřizovaných Zlínským krajem byly naistalovány bezpečnostní prvky.

Škola využívá softwarové licence Microsoft®O365 ProPlusforEDU pro všechny žáky a zaměstnance školy. Postupně obměňujeme počítače žáků i pedagogických pracovníků. V předešlých třech letech jsme úspěšně zareagovali na výzvu č. 02_18_065 Šablony pro SŠ a VOŠ II Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání. Využili jsme finanční prostředky poskytnuté zřizovatelem a z Národního plánu obnovy. Ze získaných prostředků bylo pořízeno více než 50 počítačů.

Škola UNESCO a unikátní středisko hiporehabilitace

Naše škola je členem sítě přidružených škol UNESCO. Vedeme své žáky ke čtyřem základním pilířům vzdělávání: učit se vědět, učit se konat, učit se být a učit se žít spolu.

Hiporehabilitace probíhá přímo v areálu školy se školními koňmi, o které se studenti starají

Jsme členem České hiporehabilitační společnosti. Středisko hiporehabilitace SDH Jurášek při Tauferově střední odborné škole veterinární Kroměříž patří mezi unikátní a specifická hiporehabilitační střediska v České republice.

Podporujeme citlivé propojení světa našich studentů s rodinami dětí se zdravotním znevýhodněním v rámci realizovaných relaxačních a rekondičních jízd. Toto propojení je pro naše studenty mimořádně cennou životní zkušeností, která jim do života dává nejen kompetence jako je empatie, tolerance a sounáležitost, ale zároveň pomáhá utvářet jejich hodnotový žebříček.

Srdcem a duší hiporehabilitačního provozu je bezesporu vedoucí hiporehabilitace, Mgr. Jarmila Marciánová, které patří velký obdiv a poděkování.

Kvalitní vybavení i vlastní školní včely a med

MVDr. Popelka „zkouší“ ve cvičebně chirurgie absolventy při dni otevřených dveří

Škola je jmenovaná Ministerstvem zemědělství Centrem odborné přípravy. Z dotačního programu MZe 129 710 COP pořizujeme učební pomůcky, které umožňují našim žákům osvojení si základních odborných dovedností nezbytných pro výkon budoucího povolání.

V průběhu posledních deseti let průběžně obměňuje učební pomůcky všech cvičeben (biologie, chemie, anatomie a fyziologie, mikrobiologie, patologie, chirurgie, reprodukce, hygiena a technologie potravin, výživy a dietetiky, chovu zvířat, zájmových chovů, včelařství, úpravy srsti, fyzioterapie, hiporehabilitace).

Výuka s rentgenem, EKG, nebo simulátorem koliky

Praktická výuka žáků je realizována s přístrojovým vybavením platným této době: flexibilním endoskopem, sonografem, rentgenem, inhalačním přístrojem, monitorem životních funkcí, EKG, tonometr IOP, analyzátory hematologickým, biochemickým, dentální jednotkou, veterinární magnetoterapii, laserem, balanční plošinou pro psy.

Simulační centrum - výukové modely zvířat, ultrazvuk a další přístroje

Výuka neprobíhá pouze na zvířatech, ale zejména na simulačních modelech jako je injekční simulátor hlavy a krku pro nácvik injekčních aplikací, palpační model koně/simulátor koliky, simulátor dystokie holštýnské krávy, simulátor kravského vemene.

Pro účel zkvalitnění úrovně praktických dovedností studentů plánujeme další rozvoj simulačního centra, které umožní nácvik úkonů a činností na neživých modelech.

Praxe na veterinárních klinikách i v zoo

Ve spolupráci s poskytovali praxe připravujeme naše absolventy na reálné pracovní prostředí. V loňském roce naše škola uzavřela více než 300 smluv s mnoha poskytovateli praxe.

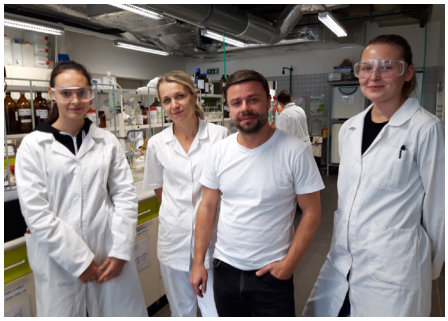

V laboratořích Fakulty technologické UTB ve Zlíně s Ing. Michalem Rouchalem, Ph. D.

Jedná se především o veterinární ordinace, veterinární kliniky, zemědělská družstva, Státní veterinární ústav Olomouc, zoologické zahrady.

Evropské projekty a spolupráce

Škola vykazuje vysokou míra úspěšnosti v získávání finančních prostředků v rámci projektové činnosti. Aktivně spolupracujeme s Domem zahraniční spolupráce a jsme příjemci několika dotačních titulů. Tauferova střední odborná škola je držitelem akreditace Erasmus v oblasti odborného vzdělávání a přípravy pro období 2021-2027. Naši žáci i pedagogové mají možnost realizovat odborné stáže v zahraničí.

Lemoonproject.org (TUR, LTU, AUT, POL, ISL, FRA, CZE). Koordinátory projektu jsou pedagogové naší školy.

V rámci mezinárodních mobilit spolupracujeme s partnery z Dánska, Francie, Islandu, Itálie, Litvy, Norska, Polska, Rakouska, Slovenska a Turecka.

Kdo jsou naši žáci

Přes významný konkurenční tlak, kdy studijní obor Veterinářství 43-41-01/M poskytuje dalších 17 subjektů v ČR, vykazuje naše škola stále vzestupnou tendenci v počtu přihlášek ke vzdělávání.

Vítězství v soutěži středních škol pořádané Státní veterinární správou

V rámci přijímacího řízení máme možnost výběru z těch nejlepších uchazečů, protože převis počtu uchazečů nad počtem přijímaných nám dává možnost výběrů motivovaných žáků s odpovídajícími předpoklady.

Naši žáci jsou úspěšní v biologických, chemických olympiádách, středoškolské odborné činnosti, odborných soutěžích, fotosoutěžích, tancují, zpívají, malují.

Jsou úspěšní chovatelé, žokejové, westernoví jezdci, kynologové, včelaři, reprezentanti ve sportovních soutěžích, a především nezapomínají pomoct jeden druhému a těm, kterým život naložil.

A naši absolventi?

Mezi našimi absolventy najdete veterinární techniky, veterinární sestry, ošetřovatel, laboranty, zootechniky, veterinární i humánní lékaře, ředitele výzkumných ústavů, ředitele škol, učitele, kněze, emeritního hejtmana, politiky, právníky, moderátory, básníky.

Kurzy fyzioterapie a Dornovy metody s naší absolventkou a expertkou Andreou Dunovou

Pro mnohé z nás patřit do naší rodiny je čest, sounáležitost a odpovědnost. Známe se nejenom napříč ročníky. Škola nám dala pocit radosti, bezpečí, sounáležitosti. Dokázala spojit lidi s láskou ke zvířatům a mezi sebou navzájem.

Zkrátka a dobře - škola jako žádná jiná!

Blanka Havlová

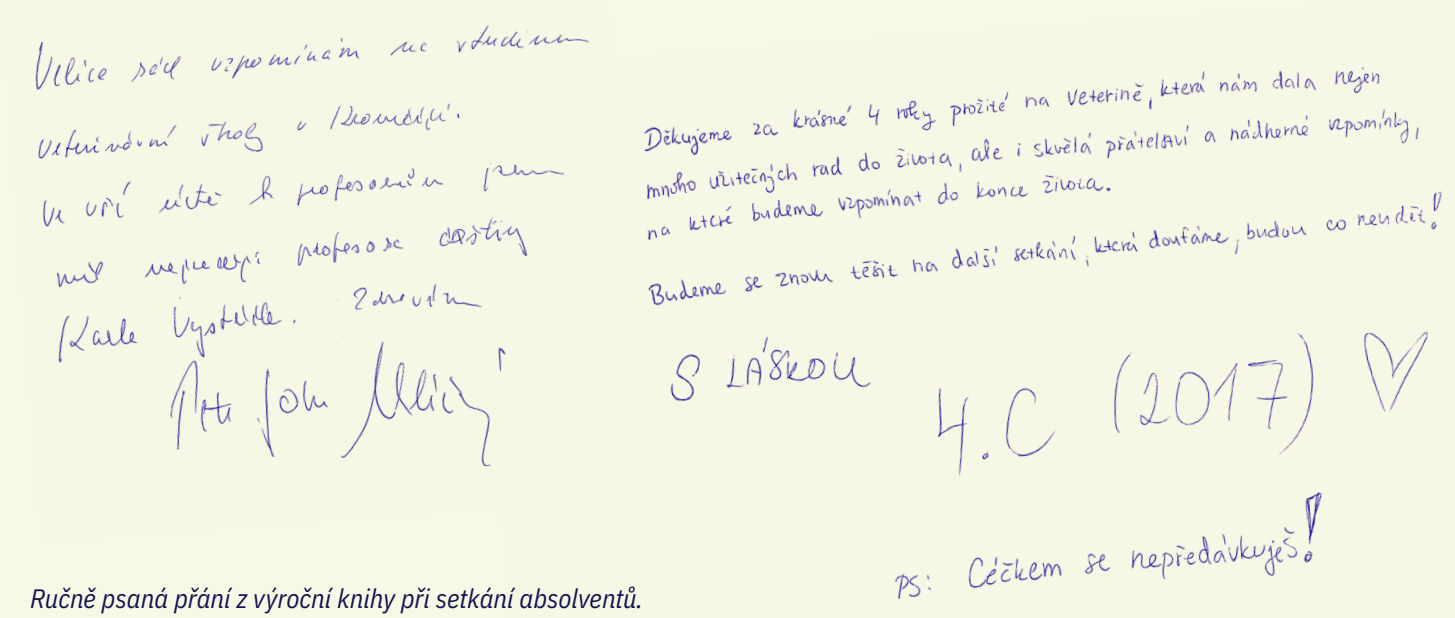

Ručně psaná přání z výroční knihy při setkání absolventů.

TAUFEROVA SOŠ VETERINÁRNÍ
KROMĚŘÍŽ
Funded by the European Union
unesco
Člen Sítě přidružených škol
Veterina.
Škola jako
žádná jiná.
Už 70 let
www.vetkm.cz

Zrození a dětství Veteriny

Mgr. Karel Vystrčil
legendární pedagog

Tak naše milá škola - „veterina“- má prý 70 let. Je to málo nebo moc? Já například mám 92 a půl. A to je moc – hodně moc.

Mám několik dobrých kamarádů, co mají 70 let nebo blízko sedmdesáti let. Znám jejich radosti i starosti. Vím, že rádi vzpomínají na své dětství a dospívání. Rozhodl jsem se, že vám řeknu o dětství a dospívání naší školy.

Na počátku byla budova, kde sídlila rolnická technická škola s panem ředitelem Ing. Ingrem. Ta zanikla školním rokem 1951/1952. A 1. září 1952 byl slavnostně zahájen první školní rok čtyřletého studia. Sjeli se sem studenti z Podkrkonoší, Pošumaví, Polabí, Povltaví – ze všech koutů Čech, Moravy a Slovenska. Domů se pak vraceli jen sporadicky, zpravidla na velké kalendářní svátky a ve vyšších ročnících na několikatýdenní povinnou odbornou veterinární praxi. Zejména po několikatýdenní souvislé praxi se vraceli do školy plni zážitků, o kterých si vyprávěli dlouho do večera na školním dvoře, kde tehdy bývala velká ohrada pro koně a kolem lavičky pod vysokými stromy. Tam se za letních večerů sedávalo, zpívalo, hrálo na kytaru a bylo studentsky veselo. Takové bylo asi zrození „veteriny“.

Přistupme k dalšímu časovému období školy, které bych nazval dětství. Jde o rok 1953 a další 50. léta. Po určitých nezdarech ve funkci ředitele školy nastoupil z brněnské vysoké školy veterinární MVDr. Zdeněk Veselý, ten mě také přivítal jako vychovatele žáků 1. a 2. ročníku. Byl rád, protože tuto roli vykonával nejstarší z žáků (bylo mu asi 37 let) Osvald Vorel. MVDr. Veselému se podařilo stabilizovat pedagogický sbor, především přišli mladí veterináři – MVDr. Šuráň, MVDr. Spitzer, MVDr. Kalas a také první žena MVDr. Dobromila Mládková, brzy zvaná Dobruška. Za učitele všeobecných vzdělávacích předmětů získal zkušené pedagogy – PhDr. Vladimíra Slaminku, prof. Karla Kučeru a mladého tělocvikáře Hynka Seidla. Výraznou osobností s velkou autoritou byl MVDr. Karel Macek, profesor patologické anatomie na VŠV v Brně, který v důchodovém věku chtěl pomoci střednímu veterinárnímu školství.

Blížíme se k šedesátým letům, které spisovatel K. Šiktanc nazval zlatá léta, v mém projevu je nazývám dospívání. Začalo to v roce 1958, kdy na školu přišel nový ředitel MVDr. Zdeněk Nejedlý. Byl to elegán. V československé společnosti 60. let začalo postupně politické a kulturní uvolňování. Jak se to projevilo ve škole? Jak řekla jedna absolventka z tohoto období SZTŠ – veterinární, byla to záchrana pro hodně chlapců a děvčat odcházejících z tehdejších devítiletek, kterým nedovolily národní či jiné výbory jít tam, kde chtěli studovat. Významným znakem 60. let na škole byl široký rozvoj mimoškolní činnosti.

Kroužek dechové hudby, vedený vychovatelem Josefem Kučerou čili Kvakinem, úkolem kroužku bylo vést na průvod 1. máje naši školu. Úspěch u obyvatelstva Kroměříže byl obrovský a na sjezdech absolventů byl zdrojem vzpomínek.

Národopisný kroužek představoval aktivní zapojení pedagogických pracovníků, Ing. Čech a MVDr. Kovář velmi pozitivně hodnotili kulturní vyžití žáků, kdy byla řada vystoupení v Kroměříži, na soutěžích a na plesech při polonézách.

Činnost dramatického kroužku, kdy jako režisér slavil úspěch Ing. Rozman s Gogolovou „Ženitbou“ v hlavní roli s Karlem Vystrčilem. Zde také začal svou kariéru pozdější herec zlínského Divadla pracujících Antonín Navrátil. Ve druhé polovině 60. let přechází recitační kroužek na DMJF (Divadlo malých jevištních forem). Nejúspěšnější pořad byl „Kde jen tak vzít učebnici života?“

Došlo také k velkému rozšíření sportovních kroužků, nezapomenutelné jsou tradiční volejbalové boje o „Koňskou čelist“ s SPŠM (Střední průmyslová škola mlékárenská). Hlavní role se ujal prof. Aleš Dubovský, zvaný Aša.

Pro mne 60. léta byla opravdu zlatá, dokončil jsem úspěšně dálkové studium na Palackého univerzitě v Olomouci, oženil jsem se se studentkou 3. ročníku Martou Kroupovou, byť některým z řad studentů i pedagogů se to nelíbilo, ale ať, v červenci letošního roku jsme oslavili 58 let společného života.

Všichni víme, že pohoda 60. let skončila v srpnu 1968. Ruská vojska a vojska Varšavské smlouvy, i když ne všechna, poskytla tzv. „bratrskou pomoc“ obsazením území Československa. A jak se to projevilo ve škole? Ruská posádka, která obsadila Kroměříž, umístila své velitelství právě v areálu naší školy. Pan ředitel MVDr. Nejedlý na to reagoval výzvou všem zaměstnancům, aby jim neposkytovali žádnou pomoc, ani vodu, a odstěhoval rodinu ze školy do bytu MVDr. Nesvadby. A následky? Asi dva roky poté byl zbaven funkce ředitele školy. Začaly složité situace 70. let, do kterých bych se nerad pouštěl.

Karel Vystrčil vypráví na setkání absolventů střípky z historie kroměřížské Veteriny. Třída byla zcela zaplněna jeho bývalými žáky.

Veterina je dnes konečně dospělá, řízená mladými, kteří na nás navazují.

A kdo mě zná, ví, že zakončuji každý svůj projev básní. Až půjdete večer domů, podívejte se nahoru a vzpomeňte na mne:

Na nebi sbírá se vítr,

zítřejší nachový vítr,

a znovu LÁSKA

znovu odedávna

zpovzdálí překáží smrti.

Plakát ze setkání absolventů při 70. výročí školy.

Poslední žák (Karla Vystrčila)

K dvaadevadesátinám… jedu popřát profesoru
češtiny. Na dálnici zkouším rádio, rozebírají zrovna
román Na cestě; jak dnes ho vidím za výlohou
jako voják na vycházce v Táboře. Ještě s předmluvou
Martina Hilského. Paměť… dle vydané knihy,
narozených dcer, dostavění domu, uvnitřnění v Kristu;
v civilu však dlouho nešlo číst, nepomáhala ani Citadela,
ani Žízeň po životě, rozečetl mě až Martin Eden
– nad plínkami – těmi stránkami z prádelny…
Ale nemám s kým promluvit o poezii, kyne profesor
ke knihovničce u postele, nabízeje jako vždy
všechny knížky: tentokrát kromě Jazzové inspirace
sestavené Lubomírem Dorůžkou, Josefem Škvoreckým
a Hodiny mezi psem a vlkem. – S čelem takřka u jeho
naslouchám veršům z Hrubé básně o lovu: už nic
když tu netěší.

Zdeněk Volf
básník a absolvent školy (1972-76)

Pohledem Zdeňka Volfa

Brněnský básník Zdeněk Volf přijel do Kroměříže na Setkání absolventů (1. 10. 2022), aby na počest Karla Vystrčila přednesl výše uvedenou báseň.

A zároveň nám sdělil na kameru hezkou vzpomínku:

„Karel Vystrčil doplňoval školu právě tím múzickým. Tady byla pořád zvířata, kosti, jatky,... a my jsme se vlastně setkali s poezií. A poezií mluví láska. On nám předal něco, co jsme možná ani nevěděli. A ty jeho výroky... „Kdo nepochopí Máchu, neodmaturuje.“ To jsem tenkrát vůbec nechápal. Ale zpětně, na vojně, když jsem objevil poezii, tak jsem se zase začal rozpomínat, co jsme vlastně všechno dostali. Od té doby jsem vydal 8 sbírek. A pořád za profesorem jezdím.“

MVDr. Stanislav Mišák
emeritní hejtman Zlínského kraje,
absolvent v roce 1972

Tak ta naše „veterina“ má už 70 let

Tak ta naše „veterina“ má už 70 let.

Proč „už“? Snad proto, že bez pár týdnů jsem téhož věku. Ve vzpomínkách se vracím k době, kdy jsem před padesáti lety maturitou ukončil čtyři roky studia, a to ty nejlepší léta, na které rád vzpomínám.

Mnohokrát jsem si z vděčností uvědomil, co mi „veterina“ v tom krásném městě, Kroměříži, pod Barbořinou, dala. Bylo proto logické, že když byla možnost, tak jsem se to „veterině“ snažil vracet. Nejdříve, když jsem se ochotně věnoval studentům, kteří u mne byli na praxi v době mého působení jako veterinární lékař. Pak, když jsem měl tu čest být hejtmanem Zlínského kraje, nebo nyní, jako dlouhodobý člen školské rady.

Mám proto přehled, jak se naší škole daří. A daří se jí velmi dobře. Těší mě, že je to pořád škola, o kterou je značný zájem. Stále si drží velký kredit. Nejen pro vysokou vzdělávací úroveň, ale i pro téměř rodinnou atmosféru.

Tam kde vládne, dobré klima, vzájemná vůle jak ze strany profesorského sboru, tak i studentů, lze dosáhnout nejlepších společných úspěchů.

Závěrem bych chtěl moc a moc poděkovat všem pedagogům a pracovníkům školy, co pro naši „veterinu“ po těch sedmdesát let udělali. Také velmi děkuji všem absolventům, kteří na naši školu nezapomněli, a tam kde a jak mohli, pomohli.

Přeji všem učitelům, absolventům i současným studentům hodně štěstí, zdraví a pohodu v osobním životě. A naší „veterině“ přeji mnoho a mnoho úspěšných studentů a vždy co nejlepší pedagogy.

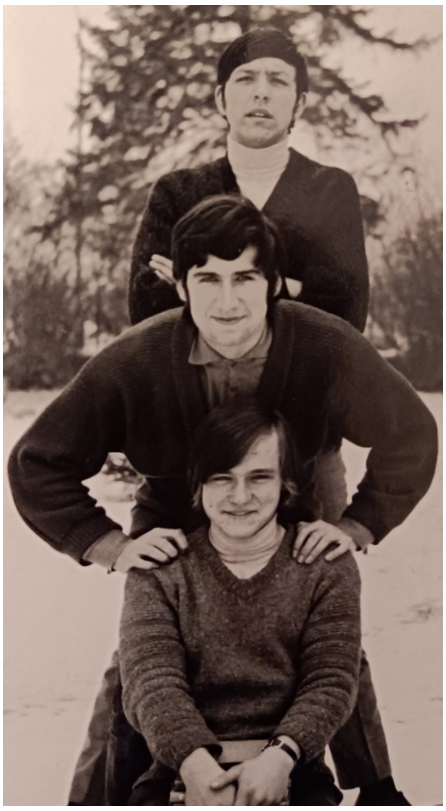

Několik foto z archivu Stanislava Mišáka:

Milá oslavenkyně...

prof. MVDr. Leoš Pavlata, Ph.D.
děkan Agronomické fakulty Mendelovy univerzity v Brně

Doufám, že se nebudeš zlobit, že se při příležitosti tvých narozenin budu zamýšlet nad tvým věkem – což se u osob ženského rodu, a obzvláště těch zkušenějších, prý nedělá. Myslím ale, že tady je potřeba společenské konvence bořit a zkušenost obzvláště vyzdvihnout.

Pokud bych chtěl na život školy nahlížet jako na život lidský, asi by bylo nutné si přiznat, že sedmdesátiny sice dokladují zkušenost a zralost, ale zároveň bychom museli připustit, že nejlepší a plodné roky máš za sebou. Ty jsi ale naštěstí organismus jiného typu – pro tvé tělo biologická pravidla stárnutí neplatí, jsi stále ve výborné kondici, tvůj vzhled nejeví znaky úpadku – ba právě naopak.

Evidentně jsi schopná regenerace, proměny, růstu, zlepšování... A co je biologicky naprosto fascinující, jsi ve svém věku stále velice plodná. Každý rok, jako starostlivá a moudrá matka, vypouštíš do světa řadu svých „dětí“ (kterým se v našem světě říká: absolventi střední odborné školy s maturitou), které jsou navíc velmi dobře připravené na další život, práci, většina má chuť se dále vzdělávat a stavět na dobrých základech, které jsi jim dala.

Je evidentní, že tě mají rády a na roky tvé péče a výchovy láskyplně vzpomínají. Jsme vděční, že mnohé z nich přicházejí k nám. Děkujeme ti za ně!

Přeji do dalších desítek a třeba i stovek let, ať zůstáváš zázračně mladou, životaschopnou, rostoucí, plodnou a úspěšnou.

Budeme velice rádi, pokud mnohé z tvých „dětí“ budou jednou i na nás v dobrém vzpomínat – jako na svoji alma mater.

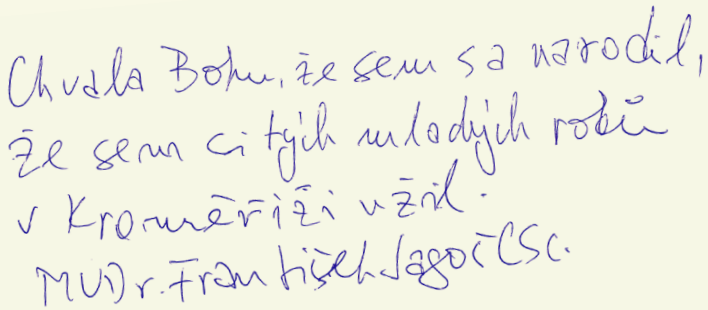

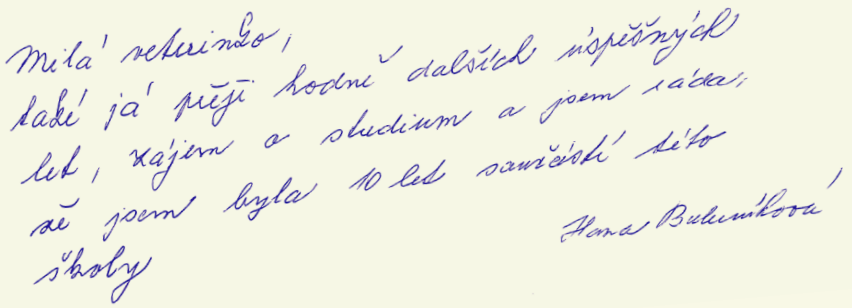

Vážení přátelé...

Mgr. Božena Floriánová
ředitelka školy
v letech 1995-2012

Nechce se mi ani věřit, že je tomu již 60. let, kdy se začala psát historie této malé, ale významem velké školy...

Ne, nespletla jsem se, to jsou slova, kterými jsem Vás všechny před deseti lety oslovila, tehdy ještě jako ředitelka školy. Tauferova SOŠ veterinární Kroměříž dnes slaví své sedmdesátiny.

Tato školy je spjata s nádhernou a majestátní Kroměříží a jsem přesvědčena, že všichni, kteří se s ní setkali, nezapomenou. Vždycky mě těšilo, že se naši studenti do školy rádi vracejí. I já se vracím často ve svých vzpomínkách do školy, ve které jsem toho tolik prožila, ve které jsem se setkala se skvělými studenty a neméně skvělými kolegy. A vždycky všechny spojovala hrdost na tuto školu.

Pojďme tedy společně zavzpomínat na léta strávená na kroměřížské veterině. Přeji Vám všem při oslavách 70. výročí založení naší školy krásná setkání plná vzpomínek na studentská léta a na přátelství, která právě začala tady, na veterině, a která ani dlouhý čas neodvál.

Přeji naší oslavenkyni, dámě, která nám všem toho tolik dala, do dalších let mnoho úspěšných pedagogů, studentů, absolventů a příznivců.

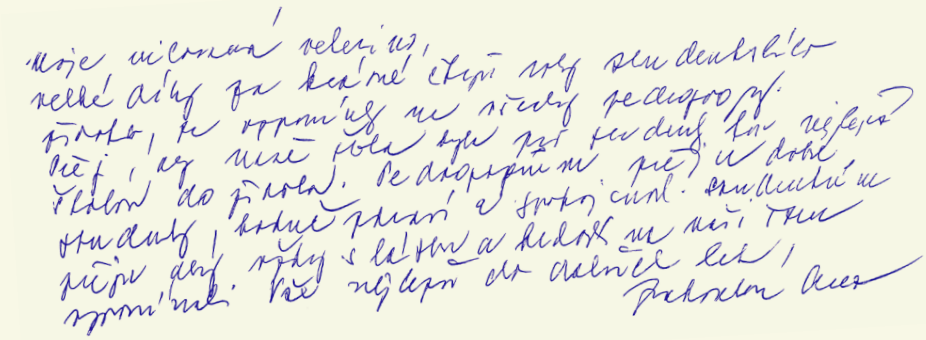

Vzpomínka na šest let...

Mgr. Blažena Kubíčková
ředitelka školy
v letech 2012 - 2018

Byl poslední srpnový den, poslední den letních prázdnin, a do začátku dalšího školního roku chybělo jen pár hodin. S úsměvem jsem si vzpomněla na svých téměř čtyřicet prvních zářijových dnů s pomyšlením, že já zítra nikam nemusím jít. V té chvíli zazvonil telefon. Volá paní Mgr. Marciánová s prosbou o příspěvek do almanachu školy. Ráda přispěju, ale co napsat?

Absolventi vzpomínají na své mládí prožité ve škole, učitelé s dlouholetým působením za katedrou na úsměvné příběhy z učitelské praxe. Já si vzpomínám především na lidi, které jsem během šesti let svého působení na Tauferově střední odborné škole veterinární Kroměříž poznala, a na práci, ve které mi mnozí z těchto lidí pomáhali. Nelze vyjmenovat všechny, ale vzpomínám s povděkem na člověka, který velkou měrou přispěl k tomu, že se mnohé záměry podařilo uskutečnit. Je to absolvent této školy pan MVDr. Stanislav Mišák, člen Školské rady.
Když dnes navštívíte svoji „alma mater“, tak zjistíte, že k ní patří Domov mládeže ve Štěchovicích a v budově, ve které byl původně internát, jsou funkční, moderně vybavené laboratoře, které škole tolik chyběly. I další budovy, laboratoře a odborné učebny byly opraveny a jsou v nich moderní učební pomůcky a zařízení, se kterými se pak absolventi mohou setkat ve svém zaměstnání. A našlo se místo i pro malý včelín. V průběhu šesti let tak bylo proinvestováno více než 50 milionů korun.

Materiální vybavení je důležité. Mnohem důležitější jsou však lidé a ve škole jsou na prvním místě žáci. Studium na naší škole nedává žákům jenom to, co je povinným učivem. Během šesti let se škola stala Centrem odborné přípravy, byly otevřeny odborné kurzy (kurz fyzioterapie, hiporehabilitační kurz, inseminační kurz) a podařilo se navázat aktivní spolupráci s vysokými školami v Brně a ve Zlíně. To vše mohou žáci využít během čtyř let studia na naší škole. A nezapomnělo se ani na pedagogy. I pro ně se začaly realizovat projekty zaměřené na rozšíření odborných, pedagogických či jazykových znalostí.

Bylo mi ctí působit na Tauferově střední odborné škole veterinární Kroměříž. A i když to bylo jen šest let, byla to léta, na která nezapomenu, protože byla nesmírně bohatá na nové zkušenosti a ty jsou nepřenositelné.

Dovolte mi popřát nejstarší veterinární střední škole v České republice k jejím sedmdesátinám do dalších let mnoho úspěšných žáků, vynikající pedagogický sbor, zanícené vychovatele a obětavé nepedagogické zaměstnance. Ať se vám daří nadále šířit dobré jméno Tauferovy střední odborné školy veterinární Kroměříž.

Bylo mi jasné, že to bude velká zábava. A také že je.

Ing. Michal Rouchal, Ph.D.
ředitel Ústavu chemie,
Fakulta technologická UTB ve Zlíně

Spolupráce mezi univerzitami a středními školami je jedním z často zmiňovaných „pilířů“, na jejichž základě by měla být budována a rozvíjena budoucnost vysokého školství v České republice.

Je velmi důležité, aby měli studenti středních škol možnost nahlédnout během svých středoškolských studií pod pokličku vysokoškolského života. A to se jim během dnů otevřených dveří nebo veletrhů vysokých škol podaří jen sotva. Proto považuji za nezbytné, aby byly vytvářeny platformy, v rámci nichž si mohou studenti středních škol „osahat“ vysokoškolské studium, a to nikoliv během několika málo desítek minut, ale v řádu dnů.

Jednu z takových aktivit realizuje Ústav chemie Fakulty technologické Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně ve spolupráci s Tauferovou střední školou veterinární v Kroměříži již od roku 2014.

Přiznám se, že si již přesně nevybavuji den, kdy jsme se s paní doktorkou Havlovou setkali poprvé, ale vím, že mi bylo od první chvíle jasné, že to se vzájemnou spoluprací myslí vážně a že to bude velká zábava. A také že je.

Již osmým rokem navštěvují vybraní studenti „Tauferky“ kurzy Laboratoř anorganické chemie a/nebo Laboratoř organické chemie, které jsou na Fakultě technologické vyučovány pro studenty prvního, respektive druhého ročníku bakalářského studia. Je vskutku úžasné pozorovat symbiózu mezi studenty v průběhu semestru vznikající, kdy si po několika málo týdnech člověk ani neuvědomí, že má mezi studenty vysokoškolskými nějakého středoškoláka.

Uvedeným bych rád ocenil nejen praktické, ale i teoretické dovednosti studentů Tauferky, s nimiž jsem možnost za léta pracovat. Vyjma této spíše individuálně zaměřené aktivity organizujeme pravidelná lednová setkání se studenty čtvrtých ročníků, pro něž na půdě Fakulty technologické připravujeme několika hodinový program sestávající z populárně-naučných přednášek (dle výběru žáků), prohlídky prostor Laboratorního centra Fakulty technologické a diskuze o možnostech studia (nejen) na naší fakultě. Rovněž tato setkávání mne utvrzují v tom, že pedagogové působící na Tauferově střední škole odvádí skvělou práci.

Tento text vzniká při příležitosti oslav sedmdesáti let od založení Tauferky. Co tedy škole popřát do dalších (minimálně) sedmdesáti let? Za mne je to rozhodné vedení s jasnou vizí, kvalitní pedagogický sbor, neutuchající zájem o studium ze strany absolventů základních škol, co nejvíce entuziastických studentů a kvalitních a hrdých absolventů, kteří se k Tauferce budou po zbytek života hrdě hlásit a dělat jí dobré jméno.

Osobně si přeji, aby započatá spolupráce mezi našimi školami i v dalších letech nabírala na obrátkách.

Tak tedy, všechno nejlepší, Tauferko!

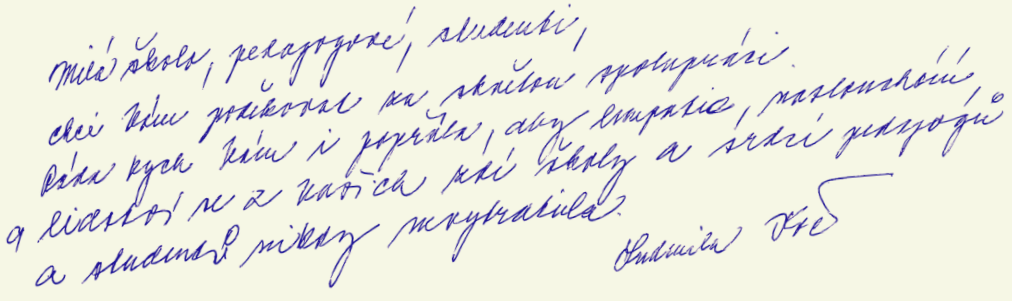

To hlavní stále zůstává...

MVDr. Drahoslava Sklenářová
učitelka odborných předmětů
v letech 2003-2022

Tak naše „veterina“ slaví. A že má co slavit! Sedmdesátka už je přece úctyhodný věk. Tak prosím, slavme pořádně!

Dovolte mi pár vzpomínek. Měla jsem to potěšení a čest působit zde jako učitelka odborných předmětů po celých 19 let.

Za tu dobu se mnoho změnilo, hlavně na poslední desetiletí. Škola přímo rozkvetla, zmodernizovala se, vyrostly nové odborné, skvěle vybavené učebny, výuka se zdigitalizovala, ale to hlavní tu zůstalo.

A to jsou především nadšení, spolehliví, odborně vysoce vzdělaní pedagogové. Učitelé, kteří školou žili, hýčkali ji, při veškerých peripetiích neztráceli smysl pro humor a věděli, proč to dělají. Pokud se někdo zeptá proč, tak nelze než odpovědět, že přece pro naše studenty! Srdcaře, kteří milují zvířata, kvůli kterým na veterinu přišli a kvůli kterým se odhodlali i trpět a popasovat se s náročnou výukou. Odměnou jim je stálé místo v široké rodině absolventů, láska nejen ke zvířatům, ale i k lidem.

I přes to, že se někteří zcela vzdálili vystudovanému oboru, rozběhli se do širého světa a nacházejí se snad na všech kontinentech, hlavní je, že škola zůstává v jejich srdcích zapsaná zlatým písmem bezstarostného mládí, nikdy na ni nezapomenou a budou jí vždy pomáhat.

S úctou a láskou Drahoslava Sklenářová.

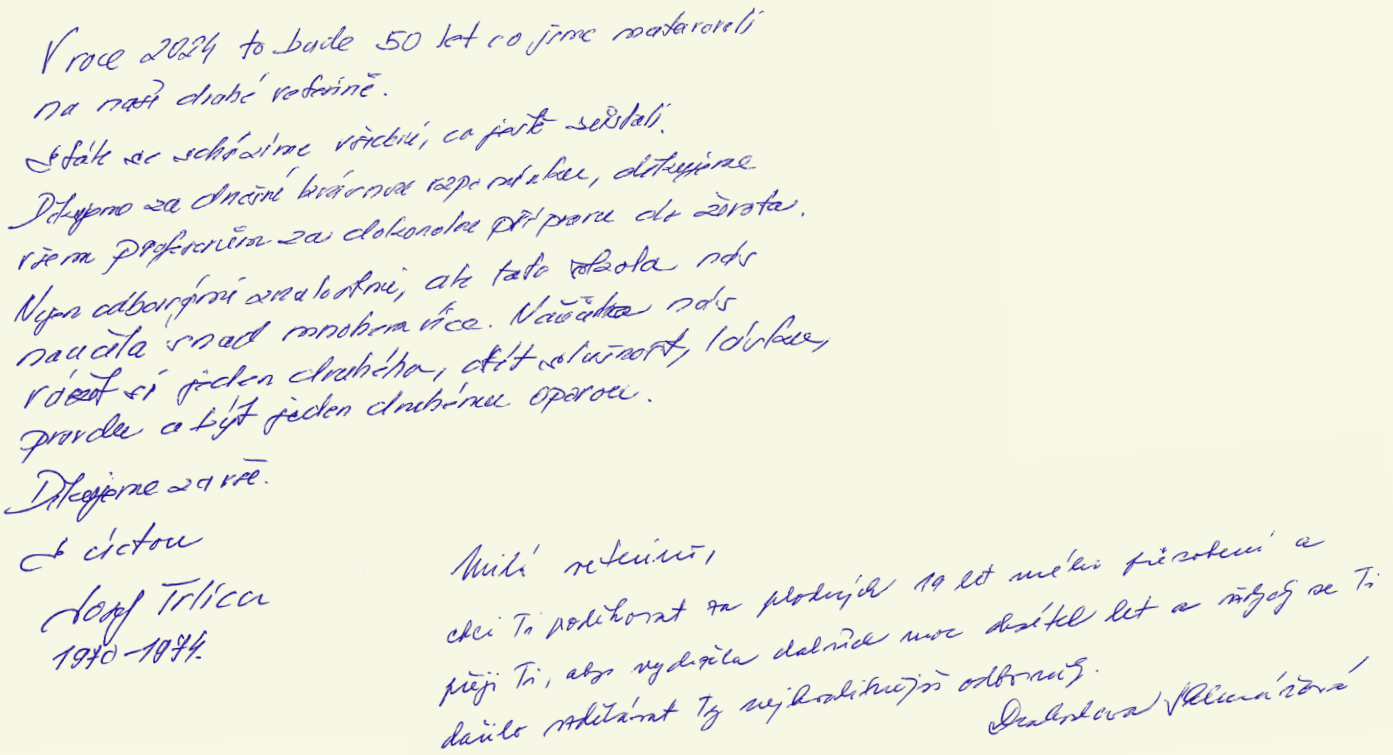

Tak já vám tu vaničku na psy koupím...

MVDr. Marie Prokšová
absolventka školy a vyučující praxe
a odborných předmětů

Každé výročí nás nutí bilancovat. Ohlédnout se zpět za tím, co jsme udělali, co se povedlo a co bychom dnes udělali jinak. A tak teď sedím u počítače a vracím se do období minulých deseti let. Jako kantor a současně absolvent školy. Vrátím se ještě o pár let dál. Vzpomínám si, jak jsme kdysi s bývalou ředitelkou Mgr. Floriánovou přemýšlely, jakým směrem by se měla škola vydat. Chov hospodářských zvířat skomíral a logicky se nabízelo zaměřit se na malá zvířata. Jako docela perspektivní pro rozšířené uplatnění absolventů se jevilo zaměřit se na úpravu srsti psů. Dodnes si pamatuju, jak to paní ředitelka okomentovala: „Tak já vám tu vaničku na psy koupím. Zkuste to. A tak jsme to zkusili.

Se studenty jsme ve volném čase obíhali přilehlé ulice a strkali nebohým obyvatelům do schránek podomácku vyrobené propagační materiály. Oslovovaly každého majitele psa, co prošel kolem školy, informovali místní veterináře o našich schopnostech a spolu s kolegy se všemožně snažili vytvořit nějakou klientelu. Podařilo se. V bývalém skladu plynových masek vznikl jakýs takýs salonek. Každou praxi jsme zahájili zametením omítky, co přes noc opadala. Učili jsme se za pochodu, ale šlo to!

A pak nastoupila nová paní ředitelka Mgr. Kubíčková a věci se daly do pohybu. Po nějaké době ve funkci mi vítězoslavně oznámila, že se budu stěhovat. Do bývalého bytu pana školníka Pokorného. Když jsem do bytu poprvé vstoupila, nevěděla jsem, co si o tom mám myslet. Byt byl v původním stavu, ale opravdu původním. Nedokázala jsem si představit, že to myslí vážně. Sklep nebyl nic moc, ale tohle....

Nakonec se ukázalo, že samozřejmě počítá s rekonstrukcí, což mě v první chvíli, uvyklé uvažovat v obvyklých finančních možnostech školy, vůbec nenapadlo. Když to zkrátím...po několika týdnech rekonstrukce jsem se bála vstoupit do ředitelny. Chodila jsem tam už jen se zprávami, co bude třeba ještě vyměnit, koupit a opravit. Nicméně zvládli jsme to.

Dnes při škole funguje už 17 let zavedený salon, kde studenti naostro zkusí, co taková práce obnáší a mohou při vyslovení „stříhání psa“ vzít zavčas nohy na ramena, nebo si naopak udělat kurz a začít věčný boj se zadredovanými psy a neosvícenými majiteli. A snad právě proto, že jsem těmi psy už něco dělala, mě oslovila paní ředitelka Kubíčková a začal se rodit koncept výuky fyzioterapie. Byl plný pokusů a slepých uliček. Začínali jsme doslova na zelené louce. Díky podpoře a vstřícnosti paní ředitelky jsem absolvovala spoustu kurzů, seminářů, potkala mnoho zajímavých lidí a postupně se snažíme najít cestu, jak studentům přiblížit i tuto oblast. Fyzioterapie zvířat zažívá v posledních letech obrovský rozvoj. Formují se požadavky na profil veterinárního fyzioterapeuta, přichází k nám nové metody, přístroje a není snadné držet krok.

Škola je díky podpoře bývalé i současné paní ředitelky MVDr. Havlové vybavena rehabilitační vanou, magnetoterapií. laserem, balanční plošinou a dalšími pomůckami. Studenti tak mohou získat základní přehled o tom, jak lze fyzioterapii používat v rámci veterinární praxe. Pro zájemce jsou určeny kurzy z vybraných oblastí fyzioterapie, které je posunou o pár kroků před absolventy ostatních škol. Protože nejlepší škola musí mít nejlepší absolventy!

Závěrem mi dovolte poděkovat všem ředitelkám, kolegům i studentům kteří to doposud vydrželi. Není snadné skloubit částečně komerční činnost s chodem školy a neztratit optimismus při neustálém boji s požadavky veterinární medicíny při možnostech školy.

Jsme na cestě. Na dlouhé, náročné, a přesto krásné cestě za vzděláním. Držte nám, prosím, palce.

Moderně vybavený psí salon pro stříhání, fyzioterapii a praktickou výuku.

Neumíme si představit adventní čas bez veteriny

Mgr. Ludmila Kočí
ředitelka
ZŠ A MŠ Kroměříž, Fr. Vančury

Spolupráce Základní školy a Mateřské školy Kroměříž, F. Vančury s Tauferovou SOŠ veterinární Kroměříž započala v 90. letech minulého století.

Na počátku vše probíhalo velmi nesměle. Byly to dopolední návštěvy dětí a žáků základní a mateřské školy v areálu SOŠ veterinární. Během návštěv se děti seznamovaly se zvířátky a zejména navštěvovaly koně a poníka. Žáci základní školy se účastnili nezapomenutelného křtu poníka a začali vnímat veterinární školu jako prostor, kde se samozřejmostí chodí navštěvovat zvířátka a učí se o ně pečovat.

Ruku v ruce s těmito zážitky spojenými se zvířaty započala spolupráce v podobě hiporehabilitace. Zejména děti a žáci s tělesným postižením využívali možnosti jízdy na koni, či poníkovi.

Tato forma spolupráce přerostla do fáze pravidelných návštěv dětí a žáků základní školy se svými rodiči na odpolední hiporehabilitační setkávání. Systematická, pravidelná hiporehabilitační spolupráce trvá do dnešního dne. Rodiče žáků základní školy si již nedovedou představit život bez návštěv Tauferovy SOŠ veterinární Kroměříž.
Druhou formou spolupráce jsou naše pravidelné úterní dopolední návštěvy v učebně hiporehabilitace.

Návštěvy máme zapracované do rozvrhu hodin jednotlivých tříd a děti mateřské školy a žáci základní školy se na ně moc těší. V učebně najdou pomůcky, které pro ně připravili studenti veterinární školy, a hlavně na ně čekají různé aktivity se zvířaty. Jsou jim nabízeny kontakty se zvířaty – jejich hlazení, čistění srsti a česání hřívy, vodění koní a plnění různých úkolů. V areálu školy je naučná stezka, kde se žáci mohou seznámit s různými druhy zvířat a rostlin.

Tímto výčtem aktivit však spolupráce nekončí. Je tu i jedna tradiční událost, a to návštěva Mikuláše v mateřské a základní škole. Studenti veterinární školy každým rokem přichází v kostýmech Mikuláše, anděla a čertů. Přinášejí s sebou čas Vánoc a nadílku pro hodné a pilné děti a žáky. Neumíme si už představit adventní čas bez veteriny.
Spolupráce mezi školami a příprava činnostních aktivit by neexistovala bez vstřícného kroku ředitelství Tauferovy SOŠ veterinární a bez aktivního, lidského, ale i odborného přístupu paní Mgr. Jarmily Marciánové.

Neznám školu našeho typu ve Zlínském kraji, která by měla tak skvělou spolupráci se střední školou jako my, takže naši spolupráci hodnotím velmi kladně.

Tauferově SOŠ veterinární v Kroměříži přejeme do dalších let zapálený odborný tým pedagogů a zaměstnanců, spokojené studenty a pevné, přátelské vztahy s institucemi, mezi něž patří i Základní škola a Mateřská škola Kroměříž, F. Vančury.

Pedagogický tým

Každá škola je kvalitní pouze tak, jak kvalitní má učitele. Ti naši pro Tauferku žijí a dýchají, děkujeme!

4. řada: Lubomír Hájek, Ivan Popelka, Stanislava Pospíšilová, Jiří Březík, Jméno Příjmení
3. řada: Jana Kašparová, Jméno Příjmení, Jméno Příjmení, Jméno Příjmení, Marie Prokšová, Jarmila Marciánová,
2. řada: Jméno Příjmení, Jméno Příjmení, Jméno Příjmení, Jméno Příjmení, Andrea Tobiášová, Božena Dvořáková
1. řada: Pavel Lovas, Svatava Ságnerová, Jméno Příjmení, Jméno Příjmení, Jméno Příjmení, Blanka Havlová, Han
& jméno psa :)

Nepřítomni: Jméno Příjmení, Jméno Příjmení, Jméno Příjmení, Jméno Příjmení, Jméno Příjmení, Jméno Příjmení, Jmén

Foto: Tomáš Vrzal

TAUFEROVA SOŠ VETERINÁRNÍ KROMĚŘÍŽ

70 let Tauferky v Kroměříži

, Zdenka Alexová, Jméno Příjmení, Jméno Příjmení, Jméno Příjmení, Jméno Příjmení, Libor Vlček
, Jméno Příjmení
a Popelková, Hana Vrajová, Lucie Pecková, Jméno Příjmení, Jméno Příjmení, Dana Vrzalová

o Příjmení

A náš skvělý nepedagogický tým

Co bychom si počali bez šikovného školníka, účetní, hospodářky a dalších důležitých profesí. Ani bez vás by Veterina nebyla Veterinou. Děkujeme!

Shora:
Jméno Příjmení, Jméno Příjmení
Jméno Příjmení, Jméno Příjmení, Jméno Příjmení
Jméno Příjmení, Jméno Příjmení, Jméno Příjmení, Jméno Příjmení

Nepřítomni: Jméno Příjmení, Jméno Příjmení, Jméno Příjmení, Jméno Příjmení, Jméno Příjmení

TAUFEROVA SOŠ VETERINÁRNÍ
KROMĚŘÍŽ
Funded by the European Union
unesco
Člen Sítě přidružených škol
Veterina.
Škola jako
žádná jiná.
Už 70 let
www.vetkm.cz

Nejkrásnější mládí na veterině

Za 10 let od maturity moje láska k naší škole nijak nepohasla.

Není to však mladickým romantizováním, ale jedinečnými vzpomínkami a přáteli, které nám do života dala.

Když jsme studovali, zdály se být 4 roky jako nepřekonatelné schodky a každý rok po prázdninách jsme se vraceli jako jistější a jistější matadoři. Naivně jsem si myslela, že to bude období, které nikdy neskončí. Bylo krásné a naše jediné starosti spočívaly v tom, abychom nesnídali dřív, než se na pitevně uvidíme se selaty. Máme spoustu nevšedních zážitků z veterinárních předmětů, praxí, ale také z chmelů a výměnných pobytů.

Nelze zapomenout na první lásky, které v mnoha případech přerostly v manželství a trvají dodnes.

A co se změnilo na první pohled od dob našich studií? Byly zmodernizovány odborné učebny a veterina drží krok v obrovské konkurenci středních škol. Úsměvy se objevily na tváři, když jsme na posledním výročí poslouchali absolventy starších ročníků, kteří vzpomínali, kde se co učilo. Teď už se k nim můžeme zařadit také. Jsme poslední odrodilci Anštátu.

Jedinečná je také pospolitost absolventů, kteří se napříč ročníky a obory potkávají a Tauferka jim dává společné téma, které boří všechny ledy.

A já Ti, milá veterino, přeji i do dalších let spoustu studentů, kteří tady budou prožívat nejkrásnější léta, a hlavně spoustu zapálených kantorů, bez kterých by to krásné studování nemělo tu jiskru.

Jitka Klimčíková (Srnová)
absolventka 2012

Vzpomínka na střední

Jako absolventka naší veteriny si v souvislosti se 70. výročím založení dovolím i já vzpomenout na krásná léta v Kroměříži. Před dvaceti lety jsme si převzali maturitní vysvědčení a ač většina z nás u vystudovaného oboru, vlivem životních změn, nezůstala a mnoho znalostí, tehdy těžce naučených, se ztratilo, nikdy se z nás neztratí vzpomínky na pasování, praxe, chmelové brigády a někdy těžce uvěřitelné příhody, kterých všichni máme spoustu.

Stejně tak nikdy neskončila přátelství, která ve školních škamnách a na internátě vznikla. Víme o sobě, potkáváme se, napříč třídami i ročníky a už napořád jsme to my, děcka z veteriny.

Za to Tauferce patří velký dík a přeji jí, aby i nadále byla tou neobyčejnou školou.

Ing. Vendula Vašková (Filípková)
absolventka 2002

Poděkování...

Věkem sice babička, ale duchem moderní, mladá a stále inspirativní dáma...
Děkuji Ti Veterino
za nejlepší chlapecká léta.
Děkuji Ti Veterino
za objevení vzrušujícího vědního oboru.
Děkuji Ti Veterino
za poznání nových kamarádů a věrných přátel na celý život.
Děkuji Ti Veterino
za možnost žít v kouzelném městě.
Děkuji Ti Veterino
za neskutečné zážitky ve škole, internátu, na praxích, v hospůdkách...
Děkuji Ti Veterino
se svými pedagogy, vychovateli, pracovníky školy za úžasné vzpomínky, které i po 50 letech našeho svazku přetrvávají!

K Tvému 70. výročí Ti přeju jen to nejlepší, úspěšné pokračování ve výchově nových veterinárních odborníků a pevné zdraví!!!

John, Jan Kocourek
student 1972-1976

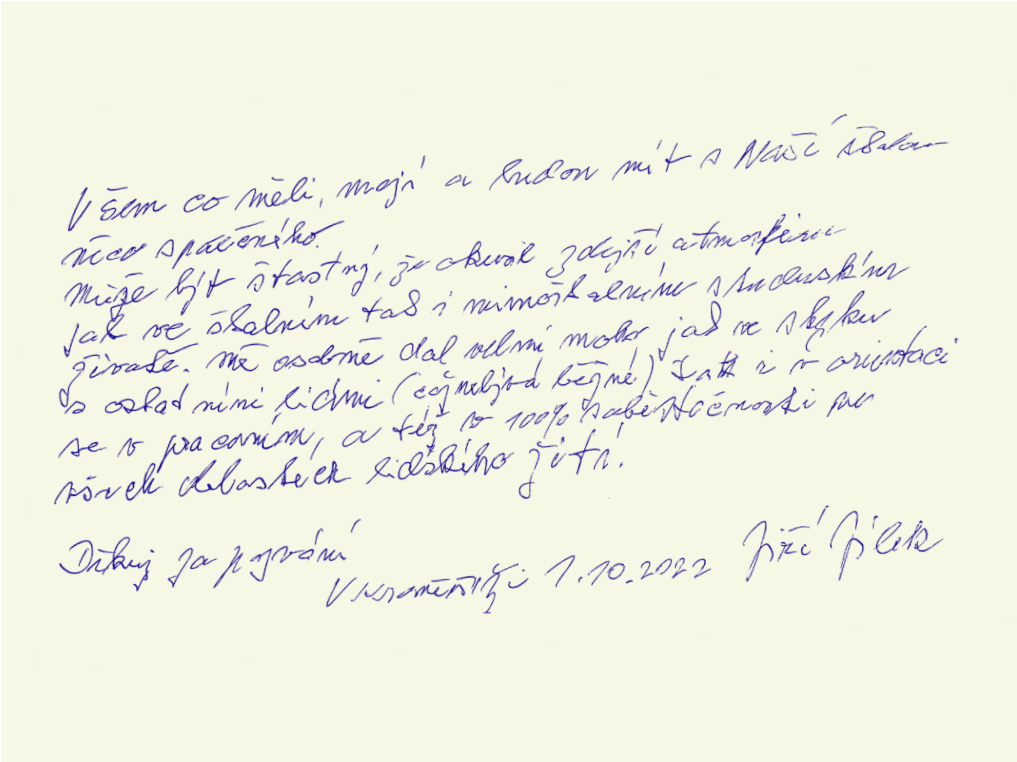

Básníci mají obtížné začátky a konce

Básníci mají obtížné začátky a konce. Zato mezidobí je radostné a plodné.

Stejně jako básníci, i my jsme kdysi byli na začátku. Dnes se blížím (plížím) k cíli a většina mých vzpomínek připomíná humoresku. Těžko definovat život na „veterině“. Nicméně již zaběhlé pořekadlo – Kdo nezažil, nepochopí, mnohé prozradí. Ano, začátky nebyly snadné. Já osobně jsem přišla ze základní školy s dobrým úmyslem v poklidu studovat, vstřebávat informace a získávat jak dobré známky, tak i pár nových přátel. Skončilo to vroucným přáním útěku z nejbližších školních vrat, šeptnutím „aspoň troječku....“ a půlnoční jízdou na křídlech sešitů. Jelikož je ale člověk tvor nadmíru přizpůsobivý, i já jsem zanedlouho uměla vyjmenovat všechny viry DNA i RNA v podstatě bez nadechnutí, věděla, že největší zábava je překvapivě v pitevně, a že kniha není jen něco ke čtení. Zlepšila se studijní morálka i známky.

A začalo básníkovo mezidobí. Jaksepatří radostné. Přišel chmel, praxe, pasování, plesy, různé vánoční, velikonoční i bezdůvodné diskotéky. Pravda, radostné období jak pro koho. Ve víru studia se na konci druhého ročníku ztratilo šest mých spolužáků. Tímto sítem jsme se my vytrvalci semkli ještě více, připraveni bojovat dál. Naše škola totiž dokáže sblížit. V tíživém tichu vystresovaných studentů, zuřivém zjišťování, kdo má či nemá žvýkačku, a konečném kolektivním kamenování toho, kdo ji měl a přiznal až nad bílým listem papíru. Na chmelnici, kde v prudkém slunci bodáte zelenou rostlinku s drátkem asi půlhodinu do různých míst a nalézáte jen kámen. Při pasování, kde předvádíte se spolužáky pářící se pejsky, stavíte sněhuláky z kobylinců nebo předstíráte hovor na erotickou linku. A i když se dostanete přes všechno toto, čeká vás na praxích a cvičeních známý zvuk motoru a volání „Přivezli seno!“

Kde jinde ale zažijete tolik legrace? Tak jako škola, i našli učitelé jsou silně specifičtí, každý svým způsobem poznamenán pracovištěm, což rozhodně není na škodu a uštvanému studentovi takový kantor víc, než vyhovuje. Toto platí o každém zaměstnanci školy, a tak se nemůžeme divit, když jednoho rána vběhne do třídy oblíbený pan školník a vesele vyvolává: „Všechno zdrhlo, nemáte tu hada?“ myslíc naše školní terárium ve sklepních prostorách budovy. Málokde také skončí váš sešit v trávícím ústrojí kozy při cvičení, hledáte dobrovolníka k odběru semene (...) v hodině inseminace či dokonce idylicky opékáte špekáček po náročné praxi v ovčírně. Na všechny tyto veselé chvíle bychom asi neměli zapomínat, protože ať už byla naše čtyřletá docházka jakkoli dramatická, vždy se bylo čemu smát.

A stejně jako básníci, i my máme svoje obtížné konce. Čtvrtý rok na naší škole znamenal víc, než jsme chtěli. Zemřel nám spolužák a všechno pozbylo smyslu. Tvrdě poznamenaní realitou, museli jsme se znovu prokousávat světem, který nám nic nedaruje.

Skončila jedna etapa života, jsme vykopnuti napospas světu. Nezbývá, než se začít rvát. A tak svět přichází o básníky i potenciální veterináře.

vzpomínka studentky 4. ročníku,
nyní MVDr. et Mgr. Kateřina Heczková,
absolventka 2002

Jak udělat ze „zemědělce“ kulturního člověka

Ve čtvrťáku na výletě v Praze si naše třídní „Vrzka“ usmyslela, že musíme vidět všechny památky Prahy, včetně hlavy a zadku každé sochy. A večer místo posezení v nějaké příjemné hospůdce ještě navštívit divadlo.

Po celodenním plahočení po kulturních skvostech našeho hlavního města jsem usedla do tvrdých křesel divadla. Několik desítek minut jsem přemáhala spánek, ale nepovedlo se... ozvalo se hlasité chrápání a pak jsem procitla větou: „Beďo, vzbuď ji.“ Schytala jsem značně pohoršený pohled od otylé, velmi společensky oděné matróny, která si po přestávce odsedla někam hodně daleko ode mě.

Trochu studu ale po letech zastínila úsměvná vzpomínka na naši fajn třídní, i Tauferovu SOŠ, která mi dala dobrý (a to nejen kulturní) základ do dalších studijních i nestudijních let.

MVDr. Miroslava Cinková (Umýsová)
absolventka 2002

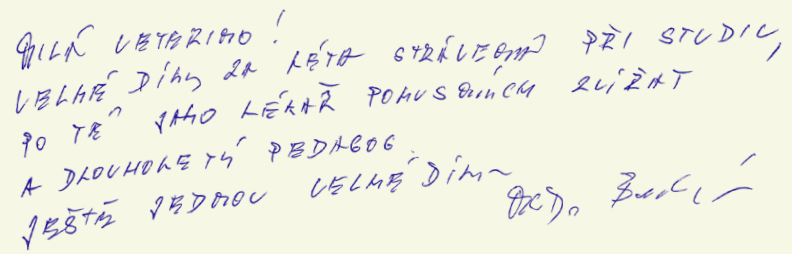

Alma mater

„Mám jen jeden život a jednu šanci učinit jej smysluplným. Svobodně se mohu rozhodnout, co konkrétně mému životu onen smysl dodá a vím, že je to víra. Tedy moje víra se neomezuje jen na teologii a náboženství a vyžaduje ode mě značné úsilí. Moje víra vyžaduje, a v tomto nemá kompromisu, abych se nějakým pozitivním způsobem otiskl a dělal pro to, co mohu, kdekoliv, kdykoliv a jak nejdéle to dokážu.“ Jimmy Carter / Frajer

Milá školičko, milí učitelé, absolventi, studenti a uchazeči, je mi ctí mít možnost vyjádřit se v tomto Almanachu. Na studium na alma mater v Kroměříží mám pouze překrásné vzpomínky. Atmosféra školy mi otevřela svět, který je srovnatelný s pocity Harryho Pottera, když strávil první týden v Bradavicích. „Jsem tady doma!“ ozývalo se mi z nitra. Konečně místo, kde mi rozumí, kde mě nesoudí, kde nestaví překážky.

Pro člověka vychovávaného, resp. člověka do té doby žijícího v neustálé vnější snaze o vnitřní přenastavení jsem se ocitla na místě kouzelném, bájném a vysněném.

Zde, v hospodářských budovách lemujících zelené srdce školy, jsem poprvé okusila svobodu. Svobodu slova, svobodu tvorby, svobodu přát si. Utvořili jste mě, vychovali jste mě a ukázali, že věřit a jít si za svými sny je možné. Byli jste mi oporou ve chvílích, kdy bylo mnohem snadnější to vzdát. Byli a jste mi rodinou. Dlouho po maturitě mi samotné ještě trvalo uvědomit si, pro jiné šťastlivce zřejmou skutečnost, že být sám sebou a nestydět se za to, je vlastně klíčem ke štěstí.

V životě asi každého člověka přijdou těžké chvíle, ale díky Tobě, veterinko Pod Barbořinou, je ze mě dnes houževnatý a zároveň dobrosrdečný člověk, kterého jen tak něco nepoloží.

Cítím se zodpovědná za objevování a podporování ctnostných vlastností, ve kterých jste mě vychovali, u studentů, kteří ke mně v současné chvíli docházejí na praxe, ale i u lidí, které mi život do cesty posílá. V dnešním světě je pramálo těch, kterým pokora a mít možnost s úctou učit se, vůbec něco říká. Jsem hrdá na studenty, které ke mně posíláte. Nechť si škola zachová toto krédo, tuto úroveň, neboť kdejakých hňupů, co chodí po světě, je k zakopnutí.

Ráda bych studentům a uchazečům o studium nechala vzkaz. Dovolím si však citovat ty, co už na tato moudra přišli dávno přede mnou. Sama bych je nedokázala formulovat lépe.

„Jediným způsobem, jak dělat skvělé věci, je dělat to, co milujete.“ Steve Jobs
„Budoucnost patří těm, kdo věří svým krásným snům.“ Eleanor Rosevelt

A pro případ, že vás přepadnou pochybnosti, vzpomeňte si „Mohu přijmout neúspěch, ale nemohu přijmout, že jsem to nezkusil.“ Michael Jordan

Děkuji za nejkrásnější mládí strávené na veterině v Kroměříži. Bylo mi ctí a nezapomeňte, dobří lidé jsou u nás vítáni.

Milá školičko, přeji Ti, ať tlukot Tvého srdce zní dál v absolventech a přátelích školy. Protože zdi a ohrady jsou pomíjivé, ale duše bude žít věčně. Není to práce, je to smysl života.

Děkuji.

MVDr. Škarková Zuzana
absolventka 2009

Naše veterinární rodina

Jako hrdý absolvent mám tu čest podělit se i já o své vzpomínky na naši úžasnou střední školu. Veterina pro mě byla jasnou volbou a nikdy jsem svého rozhodnutí nelitoval. Věřím, že právě díky ní jsem v životě tam, kde jsem. Poskytla mi nejen výborný základ pro studium na vysoké škole, ze kterého dodnes těžím, ale také cenné rady do života. Když v praxi narazím na absolventa naší školy, vždy si máme co říct a oba v zajetí entuziasmu vzpomínáme na naše mládí v Kroměříži. Střední škola totiž není jen o kvalitním vzdělání a přípravě do života. Je především o lidech. A z mé osobní zkušenosti mohu říct, za žáky i učitele, že zde vždy byli slušní a kvalitní lidé, kteří se nikdy neváhali postavit za správnou věc.

Během studia jsem měl to štěstí, že jsem společně s dalšími sedmi studenty a dvěma pedagogy vycestoval do zahraničí na Erasmus+. Na těchto čtrnáct dní strávených v Toskánsku v malebné vesničce Montieri vzpomínám opravdu rád. Nádherné prostředí, vřelí, příjemní lidé a práce s koňmi, kvůli které jsme tuto cestu podnikli, byla pro každého z nás potěšením. Tato zkušenost nám umožnila využít nabité vědomosti v praxi a zároveň poznat přístup jiné kultury k problematice, kterou se v rámci našeho oboru zabýváme.

Škola mi přinesla mnohé: znalosti, praktické zkušenosti, cenné životní lekce, úžasná nezapomenutelná léta, ale především mnoho a mnoho přátel, se kterými mám dodnes výjimečný vztah.

Jsem opravdu šťastný, že mohu patřit do Naší veterinární rodiny.

Richard Langer
2012-2016

Vzpomínky...

Byl jsem osloven, zda bych se podělil o své vzpomínky, vzpomínky na studium na Tauferově střední odborné škole Kroměříž. Ovšem v okamžiku, kdy mě moje milovaná a nezapomenutelná paní třídní požádala o to, abych se o ně s vámi podělil, okamžitě se mi vybavila tato:

Dodnes si pamatuji na svůj první školní den středoškolského studia, kdy jsem vešel do třídy jako malý kluk, co neabsolvoval adaptační pobyt, kdy mě ostatní spolužáci probodávali pohledem jako neznámého vetřelce. Byl to strašný pocit a já si říkal, že to vůbec nebyl dobrý nápad, že jsem měl zůstat doma v rodném městě se svými kamarády. Právě v této těžké chvíli mého sebelítostného rozjímaní jsem byl vyrušen příchodem mé nové třídní učitelky, ze které jsem měl dost smíšený pocit, protože po dlouhém a vyčerpávajícím výčtu všech našich povinností mi bylo jasné, že až paní učitelka zjistí, že jich hodlám splnit přinejlepším polovinu, tak to mezi námi asi nebude úplně klapat. A pak nám třídní s úsměvem řekla: „Tak děcka, maturita je za dveřmi, než se nadějete, budete maturovat. Na zámku vám pak budu předávat maturitní vysvědčení a vy se budete s těžkým srdcem neradi loučit se školu a vaši rodinní příslušníci budou váš odchod ze školy provázet přívaly slz.“ „Pfft, to jo. Po té kládě učiva a předmětů a cvičení budu rád, když se toho dožiju.“ pomyslel jsem si.

A ze školy jsme se jako žáci 1.A přesunuli na internát, do malé stísněné místnosti, kterou jsem musel sdílet se dvěma cizími hochy, se kterými jsem se snažil neohrabaně uzavřít nové přátelství, abych se konečně zbavil toho nečekaného pocitu osamění. Proběhlo pár nešikovných zdvořilostních konverzací, rozrazily se dveře a v nich stála skupinka starších kluků. A je to tady! Teď nastane mazec, aspoň mi to říkal táta. Ale byl jsem fakt v šoku. Kluci se s námi přišli seznámit, vyptávali se nás na všechno, vtipkovali a mně konečně spadl kámen ze srdce, protože jsem pochopil, že co prožívám teď já, prožívali všichni. A tak skončil můj školní první den. Šel jsem spát s letmým blaženým úsměvem, spokojený, a dokonce skoro natěšený na zítřejší den.

A tak to plynulo další dva týdny, pomalinku jsem se otrkával, hledal si nové přátele, seznamoval se s učiteli a postupně se vršil kopec povinností. Anatomie, latina, chemie, šla mi z toho hlava kolem. Pocity zmaru rozptýlilo oficiální i neoficiální pasování, kdy jsem byl pasován do „veterinární rodiny“. Měl jsem dojem, že jsem hlavní postava ve filmu. Vylosoval jsem si skvělý úkol, ostatně jako všichni, lidi mi tleskali, smáli se, seznamovali se a já jsem konečně pochopil, co znamená být členem „veterinární rodiny“.

Pouta přátelství sílila, některá přerostla v první lásky, a byl tu konec školního roku. Druhák utekl rychleji než prvák, nemohu nevzpomenout jízdu autobusem, který nás vezl na děsuplné chmelové pole, kde jsme prožili neuvěřitelné chvíle. Ale jak se říká, kdo nezažije, neuvěří.

Pak třetí ročník, prázdniny nám protekly mezi prsty a byli jsme ve čtvrťáku. Maturita. Naše covidem poznamenaná situace nám ji sice nijak neulehčila, ale fakt jsme ji „dali“ všichni, dokonce i ti, které zachvátila panika a beznaděj.

Maturitu jsme zvládli a ze školy jsme vycházeli nepopsatelně nadšení, ale už jsme nešli jako kluci a holky. Šli jsme jako muži a po našem boku kráčely krásné ženy. Šťastní jsme volali rodičům a řvali do mobilu: „Mám to, mami! Mám to, tati!“ a po příchodu na intr jsme zase stáli ve stísněné místnosti, kterou jsem mohl sdílet se dvěma přáteli, které budu mít navždy v srdíčku.

Rozloučili jsme se. Těžká chvíle, kdy jsem pochopil, jak velkou pravdu měla ta naše neskutečná třídní. Než jsem se nadál, byl konec. Bylo předáno maturitní vysvědčení a my jsme s bolavým srdcem neochotně opouštěli tuhle výjimečnou a jedinečnou školu.

A já tu teď sedím a snažím se splnit nemožný úkol. Natěsnat čtyři nejkrásnější roky svého života do několika řádků.

No a co bych popřál své střední škole k jejímu jubileu? To, co by každý člověk měl přát své rodině. Jenom to nejlepší.

Přeji všem, kteří mají to štěstí na naší veterině studovat, aby si vše užili aspoň zpoloviny jako já. Přeji vám všem, kteří máte to štěstí na naší veterině učit, hodně trpělivosti, vím, že to s námi nemáte vždy jednoduché.

A nakonec naší škole přeji, aby i přes všechny komplikace a nepříjemnosti, které musela kvůli pandemii překonat, zůstala taková, jaká vždycky byla - plná tradic, přátelství, skvělých studentů a úžasných učitelů, kteří mi chybí každý den.

Richard Žáček
2016-2020

Kruh se uzavírá

Věnováno MVDr. Blance Miholové – královně pitevny, prof. Karlu Vystrčilovi – učiteli lásky k mateřštině, Mgr. Božence Floriánové a Ing. Miroslavu Černoškovi – třídním

Veterina v Kroměříži slaví sedmdesátiny a zrovna v den, kdy po pětačtyřiceti letech u plemenářské služby (snad jsem tudíž někomu zvířemilovnějšímu lavici nezabral) odcházím do důchodu. Jednu z posledních krav, co ještě zapouštím, mi z jedné strany přidržuje zootechnik, jenž po mně maturoval v pohnutých dobách sametové revoluce, z druhé kolega, který mu byl, jak se říká, bažantem; a za zády mám teprve nedávnou absolventku, kterou už nějaký měsíc zaučuji. Prostě „veterinář“, kam se hneš. Dlouholetým vedoucím inseminační pobočky, než jsem přešel na „soukromo“, mi byl někdejší absolvent, hrající, mimo jiné, na trubku ve věhlasné školní dechovce pod kapelnictvím „Kvakina“, pro nás – na chlapeckém internátě – zároveň přezdívka vrchního vychovatele (velitele?) Josefa Kučery.

Zkrátka za kravským zadkem (nad kávou z hnoje?) někdy zavzpomínáme, náhle a silně, a možná... v dnešní stále se otevírající společnosti dosti nekorektně. Zatímco my, maturující rok před vyhlášením Charty 77, jsme ještě na praxi na jatkách obdivně počítali, po kolika ranách palicí se býk znovu pozvedne, dnešní studenti už podepisují petice proti týrání, potažmo za kamery na jatkách; natožpak že by si po večerech na pánvičce opékali propašovaná varlata, když v ročníku dominují vegetariáni či vegani. Kruh... mnohem větší kruh se uzavírá? Zřejmě mnohé postoje, i díky totalitě (byť duch školy byl vždy spíše opoziční!) uchovávané, se nyní chtě nechtě mísí s těmi už kdysi vytěsňovanými, ba do nebe – s každou ranou mezi rohy – žalujícími... Že by však současný zbylý chov skotu (vůči stavům před listopadem 89), nadto už dávno ne na řetězech, nýbrž ve volných ustájeních, doslova týral (vypitou vodou, plyny...) životní prostředí, čímž by se i z bio-mléka mohla stát potravina s nálepkou neekologická? A moderním, nikoliv absurdním absolventem jubilující Veteriny, byl žák pochovávající vysnášenou slepici?

Buď jak buď i já si časem (coby adept jógy) prošel vegetariánsko-makrobiotickým obdobím: až se mi rozházela výměna látková, takže mi týdny, měsíce svědilo celé tělo. Mazal jsem se hormonálními mastmi, než obden... opět... zařadil jsem maso. Ovšem pokud možno... s úctou, pokorou před stvořením, jež se nám odevzdává, jako já se snad (kéž!) odevzdávám životu kolem sebe či nad sebou... a pod úplňkem... v kruhu otevřenosti...

Té otevřenosti transformující zároveň i nejrůznější protipóly na té dávné, nejstarší cestě (pouti?) člověka a zvířete. Otevřenosti, k níž se dosavadní abiturienti všech generací vždy vzácně hlásili, která jim ze školních osnov v dobách studia – čili zrání – přecházela do krve, do genů, do dechu... oživujícího pak skomírající tele... či sele... po porodu.

Zdeněk Volf
student 1972-1976

Přání

Naše milá veterinko, letos slavíš krásných 70 let. Jistě si pamatuješ spoustu a spoustu studentů, pedagogů i vychovatelů. Má nejkrásnější léta v životě, studentská léta, patřila Tobě. Dala jsi mi hodně. A nemyslím tím jen veterinární znalosti a odbornost, ale hlavně spoustu skvělých přátel a zážitků.

Patřit mezi absolventy kroměřížské veteriny je pojem a já jsem ráda, že se tímto titulem také můžu pyšnit. Tvůj vliv mě provází celý život. Když se potkají dva absolventi, ač se třeba dříve neznali, mají si vždy co říct. Máš moc a sílu lidi spojovat a já Ti do dalších let přeji, ať jsi stále vyhledávaná, ať máš pořád jen ty nejlepší žáky a ať se Ti daří ve všem, co děláš a čeho se účastníš.

MVDr. Lucie Pecková, Ph.D.
absolventka 2001
a pedagožka Tauferky

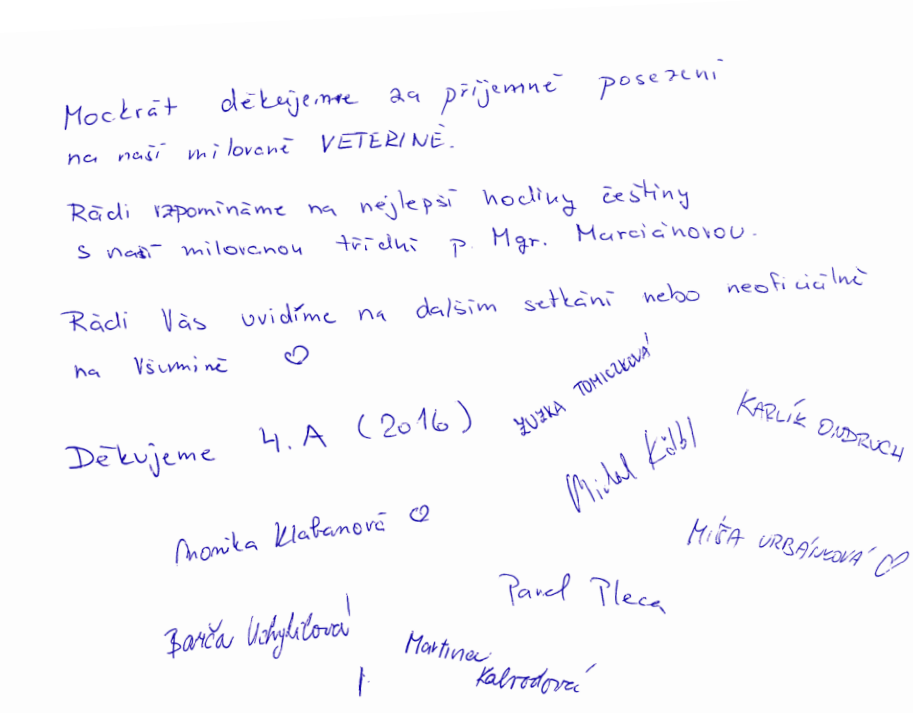

Přání z mailu a některé vzkazy z registračního formuláře na Setkání absolventů

Přátelé, chci moc naší škole popřát, ať je nadále místem, které sdružuje úžasné lidi, mezi nimiž vznikají celoživotní přátelství.

Sára Vilkusová (2015-2019)

Milá Tauferko,
přeji Ti do dalších let stále takové skvělé vyučující, spoustu žáků nadšených pro obor a stáje narvané k prasknutí. Ať i mnoho dalších studentů může se slzou v oku vzpomínat, jak s Tebou bylo dobře. Škoda jen, že nemůžu vrátit čas...

Marie (Stuchlíková) Kouřilová (2005-2009)

Jsem hrozně ráda, že se výročí budu moct zúčastnit, přesto posílám vzkaz: „Na této škole jsem prožila svá nejkrásnější léta a každý den na Veterinu vzpomínám. Přeji Ti, má drahá Veterino, spoustu dalších úspěšných let a hlavně hromadu spokojených studentů, kteří na Tebe budou vzpomínat s úsměvem na rtech."

Ing. Markéta (Sztalmachová) Svobodová, Ph.D. (2004-2008)

Drahá Veterinko,
přeji ti, aby tvoji minulí i budoucí studenti vzpomínali na své studium, jako na ty nejlepší roky svého života... Protože já tak vzpomínám na léta, které jsem s tebou prožila.

G.M. (abs. 2007)

Moc se těšíme!
Na veterině začala naše láska a teď se dojedeme podívat i s dětmi.

L.E. & M.E. (abs. 2011 & 2013)

Milá Veterino, přeji Ti všechno nejlepší, ať jsi tady minimálně dalších 70 let a ať mají na tebe všichni nezapomenutelné zážitky na celý život, jako mám i já. Jdeš správným směrem a jsem na tebe hrdá, že jsi stále sama sebou, originální a nejlepší.

R.M. (abs. 2004)

Přeji naší škole,
aby měla stále spoustu studentů, kteří vzpomínají na nejkrásnější mladí na Veterině v Kroměříži. Stejně jako já.

J.J. (abs. 1998)

Moje nejmilejší vzdělávací zařízení, děkuji ti za úžasně prožité 4 roky života, které mi daly nejen spoustu znalostí a vědomostí, které jsem nakonec v jiném zaměstnání nikdy nepotřebovala, ale především 60 přátel na celý život, přezdívku s níž žiju dodnes, a taky spoustu zkušeností do života, které využívám každý den !! (fakt mi vůbec nevadí střeva na umyvadle) :-) :-) :-) Moc se těším na setkání se všemi, co do naší velké veterinární rodiny patří a najdou chvilku času!!!

H.K. (abs. 1998)

Milované kolébce mého mládí přeji hodně úspěchů, skvělých absolventů a vynikajících kantorů, ostatně tak to bylo vždy.
Děkuji za krásná léta!

J.S. (abs. 1979)

Přeji škole, aby měla pořád tak krásnou rodinnou atmosféru a utvářela skvělé absolventy jako doposud.

S.S. (abs. 2017)

Pokud zdraví vydrží, tak se těším na setkání se spolužáky /to máme každý rok/ a ještěi s žijícími profesory, hlavně s přítelem K.Vystrčilem i Dr. Šuráněm, jsme s nimi každý rok první SO v září. Tentokrát to bude 1.říjen. Přeji škole a absolventům mnoho dalších úspěšných let, hlavně užitečné uplatnění.

I.G. (abs. 1960)

Přeji naší skvělé škole,
aby fungovala ještě mno let,
všem studentům, aby tam zažili aspoň tolik krásných zážitků,
jako já.

M.K. (abs. 2020)

Na tuto školu vzpomínám s láskou, jako student jsem pomáhala organizovat 50.výročí založení veteriny a byl to pro mě i pro ostatní spolužáky skvělý zážitek. Jsem ráda, že se do ní budu moci opět podívat. Škole přeji mnoho dalších bezproblémových let fungování, spokojené studenty i učitele, kteří se po absolvování budou rádi vracet na její půdu stejně jako já :)

J.V. (abs. 2003)

Přeji škole, ať je dále stejně skvělá a posílá do světa další úžasné absolventy. Nejen se skvělou přípravou do budoucna, ale hlavně s úžasnými vzpomínkami. Nejkrásnější roky jsou totiž na Veterině v Kroměříži.

J.L. (abs. 2013)

Krásné 4 roky života..... !!!!!

Z.H. (abs. 1986)

UNESCO aktivity

Mgr. Dana Vrzalová

Sedmdesátiny jsou ideální příležitostí k ohlédnutí se a zhodnocení našich dosažených výsledků. Aktivity, při kterých spojili síly studenti a pedagogové, souvisejí se členstvím našeho vzdělávacího ústavu v Sítí přidružených škol UNESCO. Pro každý školní rok jsou pro „přidružené“ školy vyhlášena daná témata, kterými se prioritně v rámci Týdne škol UNESCO zabýváme. Témata probíráme a rozvíjíme v rámci výuky i mimoškolních aktivit.

UNESCO Workshop

Obvykle v předvánočním čase se těšíme na již na tradiční UNESCO workshop, kterým „žije“ celá škola. Každá třída si vybere jedno z témat a prostřednictvím scének je přiblíží spolužákům.

Jeden z UNESCO workshopů - naši studenti v kroji

Jeden příklad za všechny. Například v roce 2017 se studenti ujali tématu Turismus a udržitelný rozvoj pod heslem Z kraje do kraje. Každá třída připravila představení jednoho regionu České republiky. Postupně jsme se tak ocitli na Slovácku, Hané, Valašsku či Ostravsku.

Seznámili jsme se se zvyky, kroji, nářečími, památkami, regionálními pokrmy. Někteří se poučili, co znamená ajmer, žufánek, dýnko, kdo jsou to ogaři a dcérky. Když pojedeme na Slovácko, pohostí nás „grumlemi ze soló“, na Hané v Lošticích tvarglemi.

Divadelní spolek - z muzikálu Rebelové

Na Ostravsku jsme sfárali do dolů s Petrem Bezručem a jeho Ostravou. Vyzkoušeli jsme si tanec „vrtěná“, zjistili jsme, jak se pěstuje víno a i to, že při vyslovení slova víno, začnou bolet ruce a záda, protože konečné degustaci předchází náročná celoroční péče o vinnou révu.

Divadelní spolek veterinární

Od roku 2016 ve škole působí Divadelní spolek veterinární. Která muzikálová představení jsme s velkou dávkou kreativity a nadšení připravili pro spolužáky a učitele? Noc na Karlštejně, Rebelové, Pomáda, Kytice. Členové spolku si vyzkoušeli, jaké to je nejen „stát na prknech, která znamenají svět“, ale jak náročné jsou i další posty, bez kterých se konečný výsledek neobejde. Studenti si tak kromě práce herců, tanečníků, zpěváků a hudebníků vyzkoušeli taje choreografie, nechyběli coby oponáři, kulisáci, kostyméři či maskéři. A pochopitelně i tu nejdůležitější roli režiséra, který vše řídí a také na svých bedrech nese výsledný efekt.

Soutěže UNESCO, setkávání se seniory, i sbírky potřebným

Nezapomeňme i na fakt, že se účastníme také soutěží vyhlášených pro přidružené školy UNESCO – výtvarné, literární a fotografické. Nejednou si studenti jeli pro ocenění a měli tak příležitost se podívat do Černínského paláce, ve kterém se slavnostně ceny předávaly.

Aktivit má naše škola vskutku přehršel, což potvrzuje, že pasivita nám není vlastní. Aktuálně připomeňme podporu potřebným – finanční a potravinovou sbírku na pomoc válkou těžce zkoušené Ukrajině. A zmínit musím také občasná setkávání se seniory z Domova sv. Kříže, projekty Světluška, Červená stužka, Sluníčkové dni.

Poznáváme jiné kultury a tradice

Studenti, kteří spojili či teprve spojí své středoškolské roky s naší „Veterinou“ se mohou vždy spolehnout na kvalitní vizitku, jež hrdě nese jméno Tauferova střední odborná škola veterinární.

A jak by mělo znít přání do dalších let našeho jubilanta?

Bez zbytečných frází. Aby chodby, učebny a kabinety vždy zaplnili pedagogové a studenti, které spojuje zájem o co nejkvalitnější vzdělávání, kteří řečí sportovní terminologie kopou za stejný tým a táhnou za jeden provaz.

A ponesou do dalších desetiletí hrdost na vzdělávací ústav, který je připravil zodpovědně a poctivě naplňovat jejich profesní poslání.

Certifikace a ocenění

Kvalita odborné přípravy je pro nás klíčová. Naše škola se může pochlubit řadou certifikátů z nejrůznějších odborných činností. Zde je přehled certifikací, které jsme získali:

- **Akreditace inseminačního kurzu**
- **Certifikát Střediska doporučené hiporehbilitace České hiporehabilitační společnosti**
- **Jmenování Centrem odborné přípravy**
- **Propůjčení titulu Škola udržitelného rozvoje**
- **Certifikát Eko škola**
- **Univerzitní cvičná škola Mendelovy univerzity v Brně**
- **Pamětní medaile Zlínského kraje**
- **Zařazení do Trvalé vzdělávací základny Ministerstva zemědělství**
- **Zařazení do sítě škol UNESCO**

TIP:
Poznejte také naše partnery, projekty školy a další aktivity na stranách 36 a 37.

Náš Jurášek je kvalitním střediskem doporučené hiporehabilitace ČHS

Mgr. Jarmila Marciánová

Jak to začalo?

Počátky hipokroužku a hiporehabilitace na naší škole sahají do 1996. Během minulých let byla vystavěna školní stáj, která vznikla přebudováním školní garáže a vznikly tak dva poměrně prostorné boxy pro koně.

Naši studenti při hiporehabilitaci přímo v areálu školy

Nutností byla i nástupní rampa pro děti, které u nás začaly jezdit v rámci spolupráce se Speciální školou pro děti s více vadami v Kroměříži, dnes ZŠ a MŠ Fr. Vančury Kroměříž.

První koněm, který se podílel na hiporehabilitaci, byla kobyla anglického plnokrevníka AIRIN, která se narodila v roce 1985, měla za sebou dostihovou kariéru. Airin splňovala všechny požadavky na koně pro hiporehabilitaci.

Zájem o naše jízdy ze strany školy narůstal, a proto jsme v roce 2002 koupili huculskou kobylku LUCKU, která se narodila v roce 1981 a už měla zkušenosti s hiporehabilitací. V červnu 2004 škola zakoupila mladého drobného koně z Kladrub nad Labem - DARIJU DAISY ALEX - Dareček, valach narozený 1999, který sám trpěl handicapem, ale snad právě proto byl koněm, který rád pracoval se zdravotně znevýhodněnými dětmi.

Náš hiporehabilitačná tým v roce 2012 posílila klisna bez plemenné příslušnosti EMA, narozená 2005, která se zapojila do práci v hiporehabilitace a dodnes je skvělým koněm pro tuto činnost. V roce 2016 přišla kobyla GINE, narozená 2003, hafling, která je velmi oblíbená, ochotná, pracovitá a rehabilitují na ní

Studenti, pedagogové a hlavní hrdinové hiporehabilitace - naši šikovní koníci

děti s vážnějšími zdravotními problémy. Miláčkem je pony KIRI, narozená 2005. V současné době u nás využívají hipore-

Hiporehabilitace je také o krásných emocích a zážitcích, které sdílíme s klienty

habilitační jízdy i děti, které jejich zdravotní znevýhodnění připoutalo na invalidní vozík. Přesto u nás mohou tyto děti jezdit na koni a užívat si krásy koní, hlavně tolik prospěšných hiporehabilitačních jízd.

O naše koně denně pečují studentky a studenti z hipokroužku pod vedením instruktorky HPSP (Hiporehabilitace v pedagogické a sociální praxi).

Mezinárodní projekty zaměřené na odbornou praxi

Tauferova SOŠ veterinární se pravidelně účastní mezinárodních projektů, např. Erasmus+ a Leonardo da Vinci. V minulých letech jsme se zúčastnili projektů zaměřených na odbornou praxi v hiporehabilitaci, kde jsme mohli uplatnit naše schopnosti a dovednosti, které jsme získali během praktické učební výuky na naší škole a v hipokroužku. V letech 2006-2019 jsme úspěšně absolvovali pobyty v Polsku, Francii a Itálii. Získali jsme nové zkušenosti, přátele a rádi na tyto zahraniční praxe vzpomínáme.

Polsko

Naše odborná praxe proběhla v polském Hipoterapeutickém středisku v Zilelone Gore Przylepu v rámci programu Leonardo da Vinci.

Odborná praxe v Polsku

Hiporehabilitační centrum se se specializuje na léčbu zdravotně znevýhodněných osob pomocí koní, má k tomu vytvořené výborné podmínky a dlouholetou praxi pod odborným vedením Ing. M. Machowicz. V rámci této praxe žáci poznali špičkové zařízení pro hiporehabilitaci, vyzkoušeli si roli asistentů v terapeutické činnosti, naučili se nové hiporehabilitační metody při asistenci klientům, které jim mohou pomoci v reintegraci do společnosti.

V průběhu pobytu jsme navštívili města Poznaň a Zielonou Goru, seznámili se s kulturními památkami. Účast na této odborné praxi byla integrální součástí výuky a všichni studenti obdrželi osvědčení EUROPASS.

Itálie

Naše nové středisko, kde jsme vykonávali odbornou praxi v hiporehabilitace, se nachází asi 60 km od překrásné Florencie v horském městečku Montieri.

S hiporehabilitací v Itálii

Zástupce hostitelské organizace je pan Roberto Paradisi, provozuje v horském městečku Montieri rodinný hotel Rifugio Prategiano. V krásném prostředí Toskánska se pod hotelem nachází prostorná jízdárna, stáje a pastviny, kde mají koně zázemí a jsou zde prostory pro konání hiporehabilitace.

Jurášek je střediskem doporučené rehabilitace ČHS

V roce 2016 jsme úspěšně složili náročné zkoušky, které profesionálně vedly členky odborné komise České hiporehabilitační společnosti – doc. Ing. Iva Jiskrová, Ph.D. a Ing. et Bc. Vladimíra Casková. Zkouška byla složená z několika částí a měla specifické požadavky na koně, kteří pracují v hiporehabilitaci v pedagogické a sociální praxi.

Naše škola tímto současně získala titul Středisko doporučené hiporehabilitace, které jsme nazvali „Jurášek“.

V rámci spolupráce s ČHS mají naše studentky a studenti možnost absolvovat kurz vodiče hiporehabilitace ve 3. ročníku studia. Kurz zahrnuje 40 hodin teoretické a praktické výuky pod vedení instruktora HPSP. Každý rok jsme vždy úspěšně zkoušky složili a absolventům kurzu byly předány certifikáty vodiče hiporehabilitace.

Certifikáty po náročných zkouškách

Hiporehabilitace v pedagogické a sociální praxi - HPSP

Naše škola léta spolupracuje se ZŠ a MŠ Fr. Vančury Kroměříž a následně s Českou hiporehabilitační společností. Abychom mohli tuto činnost vykonávat, potřebovali jsme učebnu. Tu se nám podařilo v roce 2016 renovovat z bývalé laboratoře výživy ve dvorním traktu školy.

Použili jsme starší nábytek z bývalého internátu školy, podlahy jsme svěřili odborníkům, vymalovali, natřeli jsme židle, skříně a upravili stoly.

Učebna hiporehabilitace, kterou jsme renovovali z bývalé laboratoře výživy v roce 2016

Pracovali jsme téměř 3 měsíce a na Mikuláše jsme mohli nově opravenou učebnu hiporehabilitace slavnostně předat pro práci našeho hipokroužku, kterému bude sloužit ke spolupráci a setkávání se s dětmi, které za námi přicházejí v rámci HPSP.

STŘEDISKO DOPORUČENÉ HIPOREHABILITACE ČHS

JURÁŠEK

HIPOREHABILITAČNÍ STŘEDISKO
TAUFEROVA STŘEDNÍ ODBORNÁ ŠKOLA
VETERINÁRNÍ KROMĚŘÍŽ

Na veterině to bzučí

MVDr. Lucie Pecková, Ph.D., vedoucí Apisáků

Tauferka se jako málokterá škola může pochlubit výbornou vybaveností. Nejen po stránce materiální, ale i co se týká množství různých druhů zvířat. Ať už jsou to hospodářská zvířata, nebo i různá exotická zvířata. A také včely.

Když jsem v roce 2016 nastoupila jako pedagog, měla jsem již docela bohaté zkušenosti s jedním hospodářským zvířetem, které ovšem ve výbavě školy chybělo. Se včelami. Shodou okolností v roce 2018 začal mezinárodní projekt animoterapií a od toho už byl jen krůček ke školním včelám.

MVDr. Lucie Pecková při dni otevřených dveří

Ve stejném roce jsme již pořídili první oddělky, založili včelařský kroužek s názvem Apisáci a umožnili zájemcům ze strany studentů dozvědět se něco víc o tomto užitečném hmyzu.

V průběhu let se počet včelstev pohyboval od tří do šesti. V současné době jsme

Školní včelstva

majiteli tří včelstev, která krásně prospívají. Jsou to oddělky od naší paní inženýrky Dvořákové, která je také členkou Apisáků.

V letošním roce v prostoru školy proběhlo okresní kolo soutěže včelařských kroužků Zlatá včela 2022, čímž jsme se dobře zapsali i do povědomí včelařské mládeže a celé včelařské veřejnosti. Doufám, že se včelařství i v budoucnu bude těšit stejné oblibě jako teď. A že ho budou rozvíjet i členové našeho včelařského kroužku.

Veterina pomáhá

Mgr. Jarmila Marciánová

Justine Dodamani - námi adoptovaný indický chlapec

Adopce na dálku

Žáci školy, ve spolupráci se školní metodičkou prevence, požádali v rámci adopce na dálku ve spolupráci s Diecézní charitou v Hradci Králové o adopci indického chlapečka.

Bylo nám vyhověno a naše škola adoptovala na dálku indického chlapečka JUSTINE DODAMANIHO, kterému již deset let přispíváme na jeho vzdělávání, a prostřednictvím dopisům můžeme sledovat jeho školní pokroky a úspěchy.

Sbírka Světluška pro zrakově postižené

Světluška

Každoročně se účastníme sbírky ve prospěch zrakově postižených dětí. Sbírka probíhá pod záštitou Anety Langerové a naše škola vysílá s kasičkami do ulic města Kroměříže vždy žáky ze 3. ročníků, kteří nabízejí a prodávají upomínkové předměty ve prospěch konta Světluška.

Věříme, že i my pomáháme dětem, které naši pomoc potřebují.

Mikuláš z veteriny v ZŠ a MŠ Kroměříž

A byl tu zase Mikuláš

Všechno je přichystané, Mikuláš, krásný blonďatý anděl, strašní vládci pekel a koš plný sladkostí s dárečky od našich studentů. A jako každý rok škola pořádala pro ZŠ a MŠ v Kroměříži oblíbenou Mikulášskou nadílku, kterou dychtivě očekávalo 72 nedočkavých dětí.

Studenti a členové hipokroužku v krásných kostýmech vesele zamířili k našim kamarádům. Kluci a holky se na tato setkání těší, protože vidí rozzářené oči dětí, které nadílku velmi emotivně prožívají. Děti přednášely básničky, zpívaly písničky, usmívaly se. Paní učitelky byly celý rok také hodné, takže Mikuláš nezapomněl ani na ně. Dárky jsme rozdali a v příštím předvánočním čase Mikuláš z veteriny na děti určitě nezapomene.

Obhájili jsme prvenství v poháru ředitele Státní veterinární správy

MVDr. Lucie Pecková, Ph.D.

Třetí víkend v říjnu 2022 se skupina čtyř našich studentek s doprovodem vypravila do Prahy. Konal se zde již 15. ročník soutěže O pohár ústředního ředitele Státní veterinární správy, což je soutěž znalostí a dovedností studentů středních veterinárních škol z České republiky a Slovenska.

Členky našeho týmu v akci při analýze vzorků

Letos naše holky neměly snadnou pozici, měly obhájit loňské prvenství. Soutěže se zúčastnilo 9 škol a všichni účastníci byli velmi dobře připraveni. Soutěž byla rozdělena do několika částí a studenti museli prokázat své kvality při prezentacích, v testu odborných znalostí i v laboratoři. Na celý průběh dohlížela komise složená z odborníků z Veterinární správy, Státního veterinárního ústavu i z Vysoké školy veterinární v Brně.

V soutěži musí studenti prokázat znalosti a odbornost i u pitevního stolu

Boj byl velmi vyrovnaný a do poslední chvíle nebyl jasný vítěz, ale nakonec naše holky zvítězily a splnily tak svůj nelehký cíl. Můžeme tedy říct, že jsme opět na vrcholu ve veterinárním vzdělávání.

Chtěla bych poděkovat organizátorům, za přípravu a realizaci této akce, všem zúčastněným školám za skvělou a kamarádskou atmosféru, všem kolegům, kteří se podíleli na přípravě našeho týmu.

A hlavně našemu týmu ve složení Tereza Hladná, Ema Holendová, Magda Pašová a Silva Klečková za výborný výkon, pevné nervy a soutěžního ducha.

Holky DĚKUJEME!

TAUFEROVA SOŠ VETERINÁRNÍ
KROMĚŘÍŽ
Funded by the European Union
unesco
Člen Sítě přidružených škol
Veterina.
Škola jako
žádná jiná.
Už 70 let
www.vetkm.cz

VETERINA DNES – ZE ŽIVOTA NA ŠKOLE

PIXAR

Jsem princezna volte!
Boss

NECHCEME NÁSILÍ
NEŽÍT VE LŽI!

Naši partneři

Partneři pro vzdělávání

- Veterinární univerzita Brno
- Mendelova univerzita Brno
- Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
- SOŠ veterinární, mechanizační a zahradnická České Budějovice
- Střední odborná škola veterinární, Hradec Králové – Kukleny
- Stredná odborná škola veterinárna, Nitra
- Švehlova střední odborná škola polytechnická Prostějov

Partneři pro praxe

- Česká hiporehabilitační společnost
- Agrodružstvo Postoupky
- Agroječmínek Chropyně, provoz chovu dojnic
- Český svaz chovatelů okrasného ptactva, ZO Kroměříž
- Biofarma Jure Lužkovice
- Hřebčín Napajedla a. s.
- KMOTR – Masna Kroměříž a.s.
- Ranč Kvasice MVDr. Bubeník
- Ranč u Tuffa, Dobrotice
- Společný zemědělský podnik Těšnovice
- Veterinární ošetřovna MVDr.Popelky
- Zemědělská společnost KLM, s. r. o. Míškovice
- Zemědělský podnik Kvasicko, a.s. – farma Střížovice
- Zemědělský výzkumný ústav Kroměříž, s.r.o.
- ZOO a zámek Zlín – Lešná
- a další partneři i lokace, včetně školních laboratoří, cvičných stájí a celého areálu,...

Centrum odborné přípravy

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

Jsme centrem odborné přípravy Ministerstva zemědělství. Díky tomu vlastníme moderní vybavení a připravujeme žáky na všechny možnosti pomaturitního působení – od studia na vysokých školách až po přímý nástup do praxe.

Naše odborné kurzy

- **Hiporehabilitace**
- **Fyzioterapie malých zvířat**
- **Inseminační kurz**
- **Kurz Dornovy metody pro zvířata**
- **Kurz manuální lymfodrenáže**

Projekty školy

Naše škola je již řadu let úspěšná v získávání finančních prostředků v rámci projektové činnosti. Aktivně spolupracujeme s Domem zahraniční spolupráce a jsme příjemci několika dotačních titulů. Navazujeme na předchozí mezinárodní projekty a jsme držitelem akreditace Erasmus v oblasti odborného vzdělávání a přípravy pro období 2021-2027. Naši žáci i pedagogové mají možnost realizovat odborné stáže v zahraničí.

V rámci mezinárodních mobilit spolupracujeme s partnery z Dánska, Francie, Islandu, Itálie, Litvy, Norska, Polska, Rakouska, Slovenska a Turecka. Aktuálně jsme také koordinátory týmu projektu LE_Moon, o kterém si můžete přečíst níže v infoboxu.

Více o aktuálních i předchozích projektech najdete také na našem webu **www.vetkm.cz** *(O škole > Projekty)*.

LE_Moon project 2021 - 2024

Love Earth to the Moon and Back (LE_Moon) je projekt na podporu on-line environmentálního vzdělávání především pro středoškolské studenty i veřejnost.

Naše škola je koordinátorem týmu středních a vysokých škol z Turecka, Litvy, Rakouska, Polska, Francie a Islandu.

www.lemoonproject.org

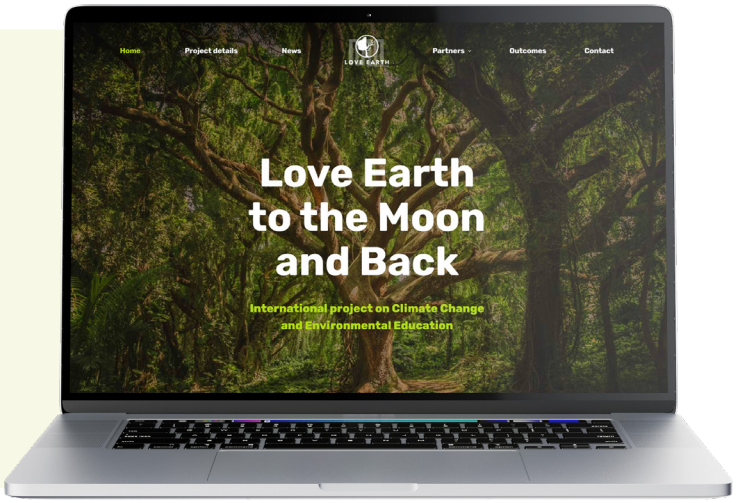

Setkání absolventů bylo úžasné, díky vám!

V sobotu 1. 10. 2022 jsme prožili opravdu nádherný den a oslavu toho, co dělá Veterinu Veterinou, Tauferku Tauferkou. Jedinečné prostředí, skvělí lidé na stejné vlně, nezapomenutelné zážitky, setkání a pohoda napříč generacemi. Zkrátka jedna velká veterinární rodina. Težko se nám loučilo...

Ze srdce děkujeme vám všem, kdo jste přijeli, nebo se jakkoliv podíleli na organizaci.

Listujte dále pro reportáž a fotky...

Máte rádi čísla a statistiky?

Tady je pár údajů ze setkání:

700

absolventů přijelo ze všech koutů ČR a vyplnilo lístek se vzkazem

2000

návštěvníků prošlo naším areálem, budovami, stájemi

296

balení přípravku Tauferin© jste si pořídili domů pro případ stesku po škole

CELÁ FOTOGALERIE A VIDEO Z VÝROČÍ

Oskenujte QR kód, nebo navštivte adresu: **www.vetkm.cz/vyroci**

1960

také z tohoto ročníku přijela parta úžasných absolventů

92 let

má Mgr. Karel Vystrčil, legendární pedagog, který se aktivně účastnil setkání

1

slza dojetí ukápla i takovému tvrďákovi, jako je náš školník František

(tak dobře, možná 2 slzy)

Jak jsme si užili výročí a dojemné setkání absolventů?

Bylo 1. října 2022, sobota, kdy se otevřely brány Tauferovy SOŠ veterinární Kroměříž. Laskavá náruč kroměřížské Veteriny vítala své absolventy, přátele a příznivce školy.

Nechce se vůbec věřit, že je tomu už 70 let, když se v roce 1952 začala psát historie této malé, ale významem velké školy. Všichni, kteří se setkali s Veterinou, nezapomínají, vracejí se, vracejí se často a rádi.

O pravdivosti těchto slov svědčí skutečnost, že areál školy zaplavily stovky absolventů, pozvaní hosté, mezi kterými byli zástupci města, kraje, univerzit a všichni, kteří přijeli oslavit výročí založení této výjimečné školy, která nese jméno profesora MVDr. Josefa Taufera, významné osobnosti veterinárního oboru, moravského veterináře, který byl vynikajícím učitelem a v letech 1922 – 1924 rektorem tehdejší Vysoké školy zemědělské, dnes Mendelovy univerzity v Brně, která na něho s úctou vzpomíná. Profesor Taufer položil základy nového pohledu na profesi veterinárního lékaře.

Absolventi přišli zavzpomínat na školu, kde zažili nezapomenutelné roky studií, kde se rodila přátelství na celý život a kde mnozí poznali své životní partnery. Tento den přijeli gratulanti z celé České republiky, přivítali je dnešní studenti a proběhla registrace, která přinesla těžko uvěřitelná data – 700 absolventů školy a téměř 2000 návštěvníků, kteří přijeli, aby zavzpomínali, prohlédli si školu a setkali se s kamarády, které léta neviděli.

Všichni si s úžasem a obdivem prohlíželi zmodernizované prostory školních budov, nové odborné laboratoře s moderními učebními pomůckami, učebny ICT, jazykové učebny a stáje, kde je vítala naše školní zvířata – koně, krávy, ovce, kozy, slepice, kachny, perličky...

Své hosty školy přivítala na nádvoří, kde bylo k dispozici občerstvení a posezení, kde se krásně vzpomínalo při cimbálové muzice.

Ze tříd se staly malé kavárničky, vařila se káva, podávaly se koláčky a při tak významném jubileu nemohlo chybět výborné moravské víno. Absolventi se svými učiteli tak mohli v dobré náladě vzpomínat a připomínat si mnohé příhody, kterým se dnes už mohli zasmát. A měli s kým vzpomínat. Vždyť celou třetinu dnešního pedagogického sboru tvoří absolventi školy! Bylo slyšet hlasité povídání, smích a nejednou byly vidět i slzy dojetí.

Veterina vzdělává studenty a studentky už 70 let. Součástí oslav byla i expozice věnovaná Františku Skopalíkovi, rodákovi ze Záhlinic, který byl iniciátorem založení „předchůdkyně“ naší školy – rolnické (1875) a hospodářské (1884) školy.

Škola vzdělává své studenty v souladu s nejnovějšími poznatky v oblasti veterinářství. Stovky mladých lidí zde získaly odborné vzdělání, mnozí absolventi se stali úspěšnými odborníky, ale i sportovci, politiky, umělci, pedagogy, kteří se rádi do školy a do kouzelné Kroměříže, města svého mládí, vracejí. Při setkáních se lidé bavili, zpívali, vzpomínali, představovali své rodiny, smáli se, plakali.

Velmi dojemné a krásné bylo setkání s panem profesorem Karlem Vystrčilem, který v úctyhodných 92 letech přišel pozdravit své studenty, které nezapomenutelným způsobem vedl k lásce k literatuře a českému jazyku.

Jak napsal jeden z našich absolventů: „Je tu ještě něco, co dělá Veterinu mimořádnou. Ač je školou odbornou, učila nás i hodnotám, které se na každé škole neučí. Je to především držet se zásad slušnosti, etiky, přátelství, pomoci jeden druhému, snažit se být čestným člověkem.“ A bylo to vidět. Spolužáci, kamarádi, častá přátelství na celý život, která pojily společné vzpomínky na Veterinu, na léta, která byla nejkrásnější.

A bylo tu ještě něco. Snad právě při podmanivém tónu cimbálu si mnozí uvědomili, že ne všechny spolužáky mohou obejmout... Absolventi Veteriny jsou stále spolu, i když každý jinde.

Co dodat? Mnoho krásných slov bylo tento den řečeno. Všichni, kteří přišli poblahopřát, přáli Veterině mnoho úspěšných studentů, pedagogů a skvělých absolventů, kteří budou součástí velké veterinární rodiny.

Přejme tedy Tauferově SOŠ veterinární Kroměříž v dnešní nelehké době do dalších let, aby byla školou, která bude připravovat další generace studentů, kteří budou úspěšní ve své profesi i v osobním životě. Aby zůstala v srdcích a myslích našich absolventů, aby se mohli neustále vracet a setkávat se, aby zvládla i nepříznivé a složité časy, které jí vstoupí do cesty.

Blanka Havlová

Jménem svým i jménem spolužáků děkuji za výtečně organizované výročí naší společné milované školy. Moc jsme si výročí užili, skoro až do konce (odjezd legendy). Bylo to moc pěkné, i slzičku jsme občas upustili.
Ještě jednou velké díky.

Ivan Gřunděl a spolužáci - maturanti 1960
Foto: Josef Kvapil, Ivan Gřunděl, Václav Filáček, Vlaslav Emr.

Fotoreport z výročí: Ria Cardová

TAUFEROVA SOŠ VETERINÁRNÍ
KROMĚŘÍŽ
Funded by the European Union
unesco
Člen Sítě přidružených škol
Veterina.
Škola jako
žádná jiná.
Už 70 let
www.vetkm.cz